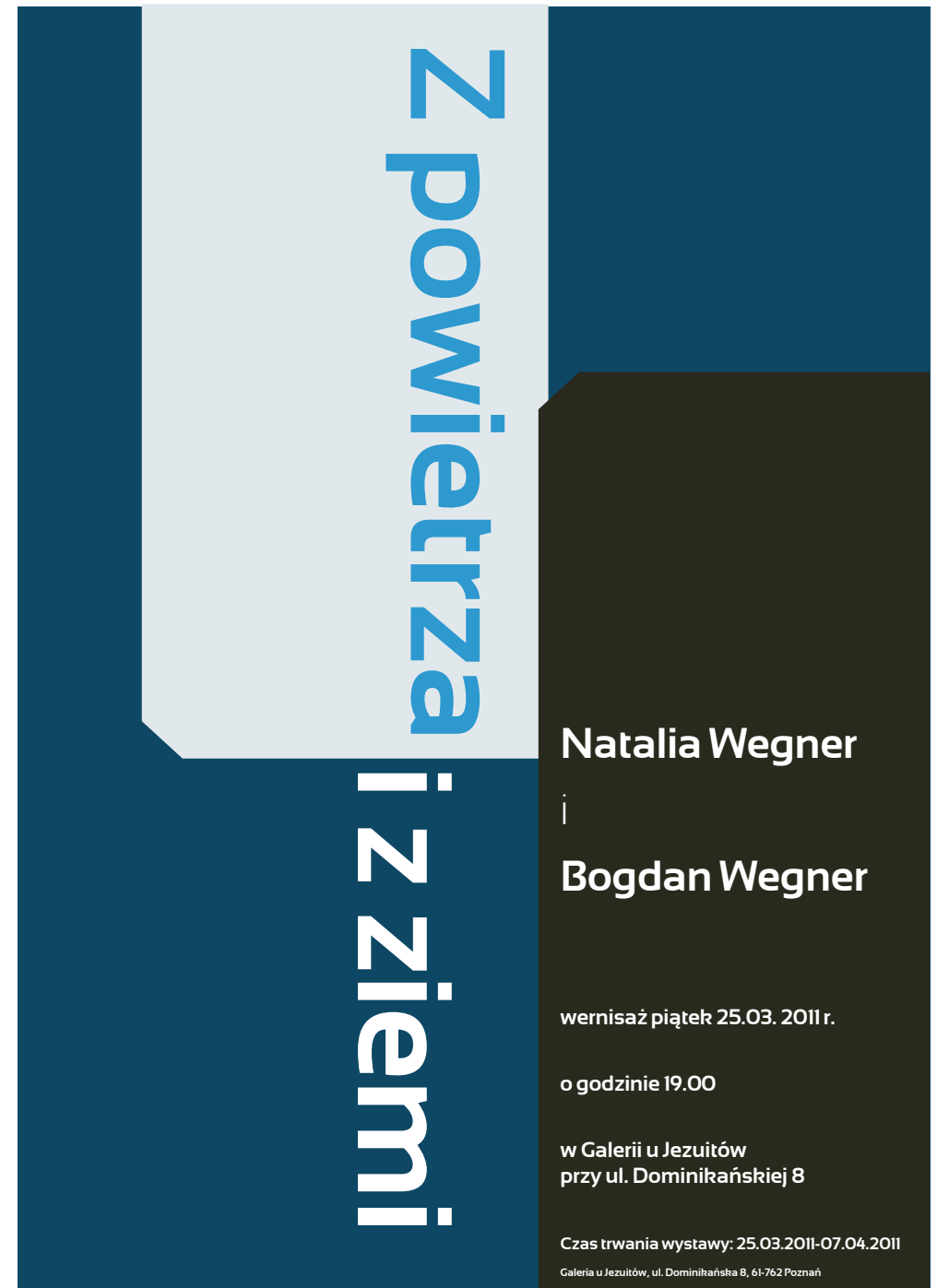

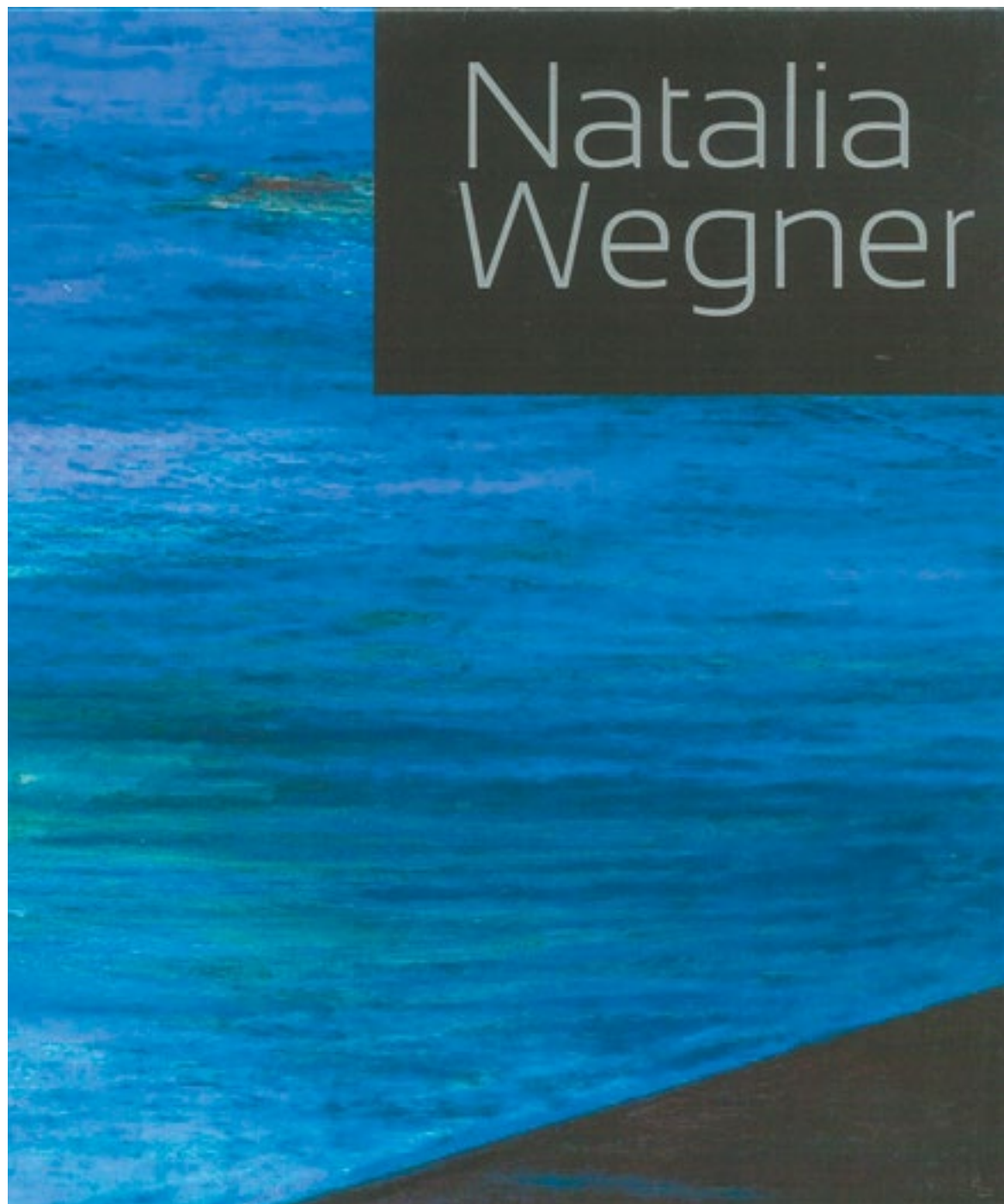
Dorobek artystyczny

WYSTAWY INDYWIDUALNE OD 2011 —

katalogi, zaproszenia, plakaty

Plakat wystawy *Z powietrza i z ziemi*, Natalia Wegner,
Bogdan Wegner, Galeria U Jezuitów w Poznaniu, 2011

Ośrodek Kultury Chrześcijańskiej

Galeria U Jezuitów

Zapraszają na otwarcie wystawy prac

Natalii Wegner
i
Bogdana Wegnera

zatytułowanej

„Z powietrza i z ziemi”

która odbędzie się w piątek **25.03.2011r.**

o godzinie **19.00**

w Galerii u Jezuitów przy ul. Dominikańskiej 8

Czas trwania wystawy: 25.03.2011-07.04.2011

Galeria u Jezuitów, ul. Dominikańska 8, 61-762 Poznań

POZnań*
*Miejsce know-how

Okładka katalogu i zaproszenie wystawy

Z powietrza i z ziemi, Natalia Wegner, Bogdan Wegner,
Galeria U Jezuitów w Poznaniu, 2011

NATALIA WEGNER
"Cztery strony"

Folder wystawy *Cztery strony*,
Galeria Miejska w Mosinie, 2013

str.139 >

Poznański Informator Kulturalny,
Sportowy i Turystyczny iks,
luty nr 2 (256)/2013,

ISSN 1231-9139, str. 43

Informacja o wystawie *Cztery strony*
w Galerii Miejskiej w Mosinie

Źródło: archiwum artysty

W lutym Galeria Miejska w Mosinie pokazała prace Natalii Wegner

Galeria Miejska Mosina

pod patronatem ZPAP Okręgu Poznańskiego, UAM w Poznaniu i MOK
ul. Niedomnych 1

tel. 61 819 15 91

www.galeriamosina.kultura.gmina.pl

galeriamosina@kultura.gmina.pl

biuro artystyczne Dorota Strzelecka

czynna: wt.-pt. g. 9-15

sob.-niedz. g. 10-13

■ **Natalia Wegner: Cztery strony**

wernisaż 8.02, g. 17.30

wystawa czynna do 27.02.

Galeria miłART

Daruty Miłan

ul. Wroniecka 6

tel./fax 61 851 74 01

czynna: pon.-pt. g. 11-18

sob. g. 11-14

sztuka współczesna, prace ponad 60 au-

torów, m.in. prof. Leszka Róży, Edwarda

Dwumaka, Tadeusza Siary

Galeria Naprzeciw

Uniwersytet Artystyczny

ul. Solna 4

Galeria na Polskiej

Wydział Edukacji Artystycznej poznańskiego Uniwersytetu Artystycznego

siedziba wydawnictwa Forum

ul. Polska 13

Poznańska Galeria Nowa

Stowarzyszenie Twórcze

Nowa Nowa

ul. Międzyńskiego 20

www.galerianowa.pl

www.nowanowa.org.pl

Galeria Obok

Naukowe Kolo Medalne Fotografia UAM

ul. Słowackiego 20, tel. 61 829 28 12

www.galeriobok.art.pl

galeria@galeriobok.art.pl

opiekun Janusz Kozłowski

■ **Paulina Konieczna. Punkt i kontra-**

punkt

wystawa czynna do 2.02.

■ **Michał Dadek. Agrofotografia**

wystawa czynna 4-15.02.

■ **Isabella Miszewska. Ułote chwile**

wystawa czynna 18.02.-2.03.

PBG Gallery

Wygotowo k. Poznań

ul. Skórzewska 35

tel. 61 665 17 00

■ **Inspiracje fotograficzne w malar-**

stwie Jana Wójcicka Malika

wystawa czynna do 28.02.

Galeria/Restauracja Piano Bar

Stodowia w Starym Browarze

ul. Półwiejska 42, tel. 61 859 65 70

www.piano-bar.poznan.pl

■ **Dworkaf solo Bazarkaf. W stronę**

Bizkała

wystawa czynna do 30.04.

Bogdan Wegner

Biuro Wystaw Artystycznych i Usług Plastycznych w Pile
oraz Autorzy zapraszają na otwarcie wystawy

Natalia Wegner / Bogdan Wegner - malarstwo

01 sierpnia (piątek) 2014, godz. 19 00

Galeria BWA i UP, ul Okrzei 9/2, www.bwa.pila.pl, www.galeriabwa.pila.pl
tel. 67 213 11 82, e-mail: bwapila@poczta.onet.pl

Natalia Wegner

Natalia Wegner urodzona w 1974 roku w Poznaniu. Absolwentka Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w latach 1994-1999. W 1998 r. otrzymała stypendium Ministra Kultury i Sztuki. W 1999 r. obroniła dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Drzeworytu prof. Zbigniewa Lutomskiego. Pracowała w Wyższej Szkole Sztuki Stosowanej Schola Poznańensis jako asystentka w pracowniach rysunku i malarstwa prof. Andrzeja Macieja Łubowskiego. Obecnie jest asystentką w XII Pracowni Rysunku prof. Ireneusza Domagały na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W 2011 roku obroniła pracę doktorską pt. „Nokturny”. Zajmuje się rysunkiem i malarstwem.

Bogdan Wegner urodzony w 1946 roku w Czempiniu. Absolwent Liceum Plastycznego w Poznaniu. Studia w PWSSP w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny). Dyplom z wyróżnieniem z malarstwa w pracowni Profesora Stanisława Teisseyre w 1972 roku. Jest profesorem zwyczajnym na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Malarz, pedagog. Malarstwo prezentował na kilkudziesięciu wystawach w kraju: Poznań, Gniezno, Warszawa, Szczecin, Wrocław, Radom, Mosina, Łódź, Olsztyn, Częstochowa, Bielsko-Biala, Katowice, Bydgoszcz, Zakopane i za granicą: Niemcy, Belgia, Szwecja, Francja, Słowacja, Litwa.

Dotychczas Celnik BWA i UP finansowana jest z budżetu Powiatu Piłskiego

Zrealizowano przy pomocy finansowej Gminy Pila

Wystawa potrwa
od 01.07.2014
do 27.07.2014 roku

Bogdan Wegner urodzony w 1945 roku w Czerniejcu.
Absolwent Liceum Plastycznego w Poznaniu. Studiował w PWSSP w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny). Dyplom z wyróżnieniem z malarstwa z pracowni Profesora Stanisława Tebory w 1972 roku. Jest profesorem malarstwa na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Malarz, pedagog. Malarstwo prezentował na kilkudziesięciu wystawach w kraju: Poznań, Gniezno, Warszawa, Szczecin, Wrocław, Radom, Miesna, Edol, Olsztyn, Czestochowa, Bielsko-Biala, Katowice, Bydgoszcz, Zakopane i za granicą: Niemcy, Belgia, Szwajcaria, Francja, Szwecja, Litwa.

Wzrost obrazu: 100 x 200 cm
technika: olejna, 2011

tytuł: Wzrost
Bogdan Wegner
"Wzrost", 100 x 200 cm
technika: olejna, 2011

Natalia Wegner
"Trzeciak", 140 x 200 cm, 2012

Biura Wystaw Artystycznych i Lignu Plastycznych w Poznaniu
ul. Cieszyńska 2/3, 61-001 Poznań, tel. 61 82 12 61 48, www.bwa.pl
e-mail: biuro@bwa.pl, biuro@lign.pl, biuro@poczta.onet.pl
Dział: Dział Organizacyjny K. Czerwka, BSB, sp. z o.o. - 61-000-85-9

Fundacja Kultury
ul. Św. Anny 1/1, 61-001 Poznań, tel. 61 82 12 61 48, www.fk.org.pl

Plac Kultury
ul. Św. Anny 1/1, 61-001 Poznań, tel. 61 82 12 61 48, www.plac.org.pl

Stowarzyszenie Artystów i Twórców Wzrost
ul. Św. Anny 1/1, 61-001 Poznań, tel. 61 82 12 61 48, www.stowarzyszenie.org.pl

Natalia Wegner
Bogdan Wegner
- malarstwo

Natalia Wegner, "Wzrost", 140 x 200 cm, 2012

Natalia Wegner
"Trzeciak", 140 x 200 cm, 2012

Natalia Wegner
"Trzeciak", 140 x 200 cm, 2012

Natalia Wegner
"Trzeciak", 140 x 200 cm, 2012

Natalia Wegner urodzona w 1974 roku w Poznaniu. Absolwentka Państwowego Liceum Sztuki Plastycznych w Poznaniu. Studiowała w Akademii Sztuki Pięknych w Poznaniu. W latach 1994-1999 w 1998 L. otrzymała stypendium Ministra Kultury i Sztuki. W 1999 z. otrzymała dyplom z wyróżnieniem z Pracowni Dzieworzyły prof. Zygmunta Łazarskiego. Pracowała w Wydziale Sztuki Sztuki Sztucznej Szkoły Przemysłowej jako asystentka i pracownica rysunku i malarstwa prof. Andrzeja Macioła Łazarskiego. Obecnie jest asystentką w XII Pracowni Rysunku prof. Ireneusza Domagaly na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W 2011 roku obroniła pracę doktorską pt. „Noisy”. Zajmuje się rysunkiem i malarstwem.

Zaproszenie i katalog wystawy

Dwa widzenia

Monika M. Korona, Natalia Wegner,
Galeria Sztuki Współczesnej Profil
w Poznaniu, 2014

str. 145 >

Tekst Rafała Boettnera-Lubowskiego
do katalogu wystawy *Dwa widzenia*,
Galeria Sztuki Współczesnej Profil
w Poznaniu, 2014

Prezentacja dokonana dwóch artystek młodego pokolenia, związanych z poznańskim Uniwersytem Artystycznym, z dwoma wymiarów. Pierwszy to ekspozycja malarstwa na papierze autorstwa Natalii Wegner. Drugi to instalacja świetlna – malarstwa autorstwa Moniki M. Korona, przygotowana pod przewodnictwem galerii „Profil”.

GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ PROFIL
CENTRUM KULTURY ZAMEK W POZNANIU
POZNAŃ, UL. ŚW. MARCIN 80/82

MONIKA M.
KORONA
NATALIA
WEGNER

DWA WIDZENIA

MALARSTWO · INSTALACJA

WERNISAZ
10 GRUDNIA 2014, g. 18.00
GALERIA PROFIL CK ZAMEK
POZNAŃ, UL. ŚW. MARCIN 80/82

WYSTAWA CZYNNA OD 11 GRUDNIA 2014 DO 11 STYCZNIA 2015

POZNAŃ
Miasto i kultura

O NAJNOWSZYCH POSZUKIWANIACH TWÓRCZYCH NATALII WEGNER

O pewnych przejawach sztuki nie pisze się łatwo, bowiem „użyteczne” narzędzia i tropy, jakimi posługuje się współczesny krytyk sztuki stają się wobec nich zawodne, czy wręcz: nie do końca przydatne. Sytuacja taka daje o sobie znać, między innymi w przypadku twórczości Natalii Wegner – autorki, powiązanej z poznańskim środowiskiem artystycznym, która prezentuje swe prace na rozmaitych zbiorowych i indywidualnych wystawach od piętnastu już lat, jakie dzielą ją od ukończenia własnych studiów artystycznych w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Sztuka Natalii Wegner nie emituje czytelnych znaczeń i idei, czasem je jedynie aluzyjnie sugeruje, lecz nie czyni tego w sposób jawny i programowy. Poza tym twórczość ta nie wpisuje się w modne obecnie koniunktury artystyczne, jest wobec nich odrębna, dystansując się również od preferencji i konwencji twórczych ważnych dla pokolenia, które wkroczyło na polską arenę artystyczną około roku 2000 – pokolenia, do którego Natalia Wegner ewidentnie przecież przynależy. Widać to również w inspiracjach bliskich artystów, wywodzących się z jej najbliższego otoczenia, a więc w fascynacji pejzażem, w jego najprostszych i najmniej jednocześnie efektownych i reprezentacyjnych postaciach. W pewnym sensie sztuka Natalii Wegner jest „introwertyczna”, choć paradoksalnie: „zewnętrznie” przyjmować ona może często ekspresyjną, a czasem nawet nieco „drapieżną” postać. Poza tym, pomimo prymatu wartości formalnych, dorobku tej artystki nie można postrzegać jedynie poprzez „czyste” formalistyczne pryzmaty recepcji, a więc nie można o nim mówić tylko, jako o określonym pod względem formalnym efekcie „czysto” wizualnych rozwiązań, bo tego typu powierzchowny „sąd estetyczny” może nie ujawniać wszystkich ciekawych jego warstw i zalet. Myślę, że twórczość ta wymaga poznania genezy i procesów powstawania jej poszczególnych reprezentacji – wtedy dopiero dostrzegalne staje się „coś”, co wydaje się w niej szczególnie ważne i fascynujące, a być może nawet skłaniające nas do refleksji i zadumy nad pewnymi bardziej uniwersalnie pojmowanymi problemami świata i sztuki. Wspomniana sytuacja staje się szczególnie wyraźna w przypadku ostatnich prac Natalii Wegner, tworzonych przez autorkę w ciągu ostatnich trzech lat. Prace te, to specyficzne kolaże, swego rodzaju „fużki” prac starych i nowych”, jak intrygująco sugeruje to sama artystka. Na nowe, odpowiednio przygotowane, papierowe tła nakładane zostają fragmenty i „wycinki” starych, wcześniejszych kompozycji na papierze, tych, które albo: „nie podobają się już autorce”, albo: „uległy niegdyś częściowej degradacji i zniszczeniu”. Proces powstawania nowych układów kompozycyjnych staje się tu bardzo istotny, towarzyszy mu otwarcie „na przypadek” i częściowo intuicyjne sposoby określania nowych wizualnych całości. Oczywiście nadal obowiązuje tu stylizacja bliska artystce, a więc akcentowanie syntetycznie określonych płaszczyzn barwnych, wyraźne zaznaczenie geometrycznych podziałów kompozycyjnych oraz dysonans kolorystyczny, ewidentnie daleki od tradycyjnych barwnych harmonii, znanych nam z dzieł dawnych i współczesnych kolorystów. Stosowany przez Natalię Wegner kolaż i swego rodzaju „artyściyczny recykling” prac wcześniejszych – staje się istotnym elementem kreującym pierwiastki potencjalnych, metaforycznych przekazałów i sugestii. Wskazuje on na efemeryczność malarstwa-rysunkowego prac na papierze, ich nietrwałość i podatność na „czyste” fizyczną degradację. A cechy te można przecież w ramach pewnego „refleksyjnego myślenia” o sztuce przenieść na nietrwałość i względność pewnych konwencji artystycznych, które jakże często są przecież niczym innym, jak umownym kanonem określonych reguł i zasad. Rozpatrując sprawę z innego punktu widzenia, można dopatrzeć się tu ukrytej aluzji na temat przemijalności przejawów rzeczywistego świata, nietrwałości ludzkich jednostkowych egzystencji, czy też „wieczność” cykli umierania i odradzania się otaczającej nas przyrody. „Strukturalne auto-cyfaty”, bo i tak można by umownie nazwać stosowaną w ostatnim czasie przez Natalię Wegner strategię artystyczną, obwierają przed nami inne jeszcze perspektywy. Ukazują one skromność autorki, jej dystans do tego, co tworzy oraz akcentowanie stanu „nieostateczności” nakreślonych przez nią malarstwo-rysunkowych „znaków” i „śladów”. Być może jest to także przejaw auto-refleksji na temat własnych poszukiwań twórczych? Wszystkie te bardzo ciekawe ścieżki potencjalnych interpretacji ujawniają swoją obecność w momencie poznania tajemnic procesu twórczego, który towarzyszy powstawaniu najnowszych prac Natalii Wegner. Tak też oglądając je na wystawie warto wiedzieć o nich coś więcej, być może zatem autorka powinna dać taką szansę odbiorcy, być może sama powinna pisać o procesie twórczym ich powstawania i prezentować tego typu informacje potencjalnym odbiorcom... Najnowsze prace Natalii Wegner, to rozbudowany cykl, który nie zawojuje zapewne dogmatyczną metodą artystyczną na kolejne lata jej poszukiwań twórczych. Ciekawe zatem, jakie kolejne przewartościowania i przemiany pojawią się w twórczości tej artystki? Natalia Wegner potrafi „przeżywać” takie metamorfozy, w sobie tylko właściwy sposób, o czym można się przekonać ponownie specyfikę jej o wiele wcześniejszych prac – niezwykłe sugestywnych naktumowych wizerunków nieba – z obecnymi efektami „kolorowo-malarskich” inwencji twórczych. Warto zatem obserwować poszukiwania tej autorki, wykazując jednocześnie pokładę dociekliwości, wykraczając znacznie dalej niż tylko formalistyczna estetyka „rysunkowo-malarskich powierzchni”.

RAFAŁ BOETTNER-LUBOWSKI

Wiosna, 2015, olej na płótnie, 2015

Wiosna, 2015, olej na płótnie, 2015

Miejskie Biuro Wystaw Artystycznych
w Lesznie
ul. Arctura

Natalia Wegner

zapraszają na wystawę:

„ODKRYWANIE”

Otwarcie wystawy
16 maja 2015, godz. 18
Galeria MBWA w Ratuszu
Leszno, Rynek 1

wystawa czynna do 16 czerwca 2015

mbwa
Leszno
www.mbwa.leszno.pl

Zaproszenie i katalog wystawy *Odkrywanie*,
MBWA Ratusz w Lesznie, 2015

Wystawa indywidualna Natalii Wegner organizowana w galerii MBWA
w Ratuszu w Lesznie, ul. 14 maja do 16 czerwca 2015

Miejskie Biuro Wystaw Artystycznych w Lesznie
ul. Jana Matejki 2 Street
Galeria MBWA w Lesznie, ul. Kaszubskich 5,
Galeria w Ratuszu, Leszno, Rynek 1,
44-100 Leszno
tel./fax. +48 61201427
www.mbwa.leszno.pl
administracja@mbwa.leszno.pl

mbwa

Natalia Wegner

„ODKRYWANIE”

mbwa
Leszno 2015

Wiosna, 2015, olej na płótnie, 2015

Wiosna, 2015, olej na płótnie, 2015

Obrazy splecione z fragmentów starych i nowych.
Z barw żywych, niezapomnianych, z zanysławionym, z wieloletnią powłoką
i słodkimi dźwiękami, z ciepłym światłem. Miałe są jasno
„Obrazy spalone” zdetonowały niepowodzenie „formuły” zwaną
„Zobacz” i w ten sposób nie horyzonty, ale światło. “Wtedy ty do niej wrócił”
Historie widnia, bał Aczmi, Bał w jasnym. Szuwale, szurka polca
złoty kucha. Zmknijcie w kółkach, by się nie rozpływał. Płył uderzając w kwadratów.
Pod ostatnim reflektorem, bezprawy.
Chyba nie było widać i ciepłe nie wiem, jak to zrozumieć, jakimś
Przypłył od razu.

Natalia Wegner

Natalia Wegner urodzona w 1974 roku w Poznaniu, absolwentka Państwowego
Lubuskiego Szkoły Plastyki im. Powstańców Wielkopolskich w Poznaniu
w latach 1994–1998. W 1998 r. otrzymała stypendium Ministra Kultury i Sztuki.
W 1999 r. obroniła dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Graficznej prof. Zdzisława
Lutomskiego, Pracowni w Wydziale Sztuki Szkoły Specjalnej, Szkoły Pomocniczo-
pedagogicznej w Pracowni rysunku i malarstwa prof. Andrzeja Macieja Lubo-
wińskiego. Obecnie jest adiunktem w XZ Pracowni rysunku prof. Zdzisława Domańskiego
na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W 2011 roku obroniła pracę doktorską pt.
„Natalia Wegner”. Zgromadziła na matrycę na papierze w technice maszynowej zempers
wzrosty, kółka, używając techniki koloru.

Prace Natalii Wegner należy poznać osobliwie - cyfrowe reprodukcje drastycznie je upraszczają. Dopiero bezpośrednia konfrontacja wybiła nas z kolein. To co wydaje się łatwe do odczytania, faktycznie nie jest: jednowymiarowość jest przekłamanem, toporność farby ma źródło w innym medium, a monofoniczność to złudzenie optyczne.

Prace Natalii Wegner to papierowe kolaże powstałe i będące w procesie powstawania - w pozorne skończonych formach odbywa się nieustanny ruch. Szczątki, odzyski, skrawki traktowane jak precjoza, docenione wbrew przywyczeraniu i nonzalacji dla papierowych zapisków. Starannie wycinane, innym razem wydzierane na granicy brutalności fragmenty są obiektami czułego przywiązania. Tworzone wciąż na nowo układy kompozycyjne zaspokajają zarówno potrzebę porządkowania jak i dekonstrukcji rzeczywistości. Wyselekcjonowane fragmenty, wchodzące w dialog, tworzące dysonans i uzupełniające się kolorystycznie oponowuje wyraźną, geometryczną formę prostokątem, kwadratem, krzyżem greckim, kołem i owalem (formami często stosowanymi przez nią na studiach). Warsztat artystki to zestaw wszystkiego: pastele olejne (dawniej), farby akrylowe, tempera, emulsja do ścian, klej, nożyk, nożyczki, spachnie, tektury, krepa, karton, kolorowy brzoś, tkanina. W tej różnorodności, w procesie wydzierania, zderzania, odkrywania śladów po kleju, cięciu i darciu krzątadła osiąga charakterystyczne, wyraziste faktury. Zaskakująco operuje zdecydowanymi kolorami by pokazać ich subtelności. W obrazach z 2014 roku więcej jest czerwieni, błękitu, bieli i czerni występujących często obok siebie, w mocnych akcentach i kontrastach. Kolejne lata - 2015 i 2016 - to czas pewnego wyciszenia, czystszych rozbieżeń czy barwnych szarości.

Artystce najczęściej czasu zabiera układanie - samo malowanie i rysowanie trwa krócej - większość nowo powstającego obrazu już istnieje, przesłonięta wcześniej zdeponowana. W procesie tworzenia się ostatecznej, wizualnej formy ważną rolę odgrywa też element „przypadku kontrolowanego”. Jej samej trudno jednoznacznie odnaleźć źródło swojej wieloletniej fascynacji ruchem i formą układów pasowych.

Przynajmniej do wpływu miejsca, w którym mieszka - krajobraz Wielkopolskiego Parku Narodowego - pejzaż lasu z jego planowymi podziałami, szczytami nieba między ścianami budynków. Godziny obserwacji zmierzającego się widoku zza okien jadącego pociągu układającego się w te fakty charakterystyczne w jej obrazach pasy i uszki, momenty ranczne, szczeliny między dnem a nocą, zmierzach, poranek, czas wykonywania się kolorów, rozczłonkowania, podzielonych płam światła, na które nie pozostaje obojętna. Natalia Wegner tworzy swoje pejzaże z elementów, z przypadkowych światła, koloru, wilgoci w powietrzu i niezliczonych ich kombinacji.

Zdarza się, że odbiera nam możliwość poznania struktury stworzonych nawastwień gdy podejmuje decyzję o ekspozycji swoich prac za szkłem. Zależy ten zabieg będący sposobem uatrakcywnienia ekspozycji ma głębsze znaczenie - jest wyrazem słabości do dźwięcznych wspomnień gdzie drobne szkła klejony są tajemniczo, małym kosmosie do trzymania w ręce, oglądania i chowania, powodem zauroczenia. Teraz szkła powierzchnia chroni i ukrywa, jest barierą dla jej dorosłych, papierowych, osobliwych skarbów. Obraz za szkłem przypomina staw pod którego nieruchomą, gładką powierzchnią kryje się bogactwo i różnorodność spraw różnych: błici, kamieni, roślin, zatopionych fragmentów rzeczywistości...

Niepodważalna wartość prac Natalii Wegner to nieustępliwe poszukiwania i doskonała rejestracja procesu twórczego. Artystka nie jest ani efekciarz ani wojowniczką na polu sztuki, ale w jej postawie trwania przy deprecjonowanym medium jest odwaga i upór. Nie czuje się zobligowana uniwersyteckim etosem czy dogmatem poważnego/poważanego malarstwa na poważnej/poważanej materii płótna. Omija płótno, wybiera, dręży i nawastwień lekceważony papier. Przesadza na inny grunt, zbierane, wykulkane i ocalone fragmenty, przywiązana i lojalna wobec tych pozornie najciemniejszych z kawałków w których dostrzega to co ważne.

Krystyna Różańska-Gorgolewska

29. IV. 2016

Natalia Wegner. Malarstwo Z cyklu „Trzy miejsca”

Opis obrazów:

- Centrum, 210/210 cm, technika mieszana na papierze, 2016
- Szeroki, 140/212 cm, technika mieszana na papierze, 2016
- Jasny obszar, 140/200 cm, technika mieszana na papierze, 2016
- Oko, 140/140 cm, technika mieszana na papierze, 2015
- Mokra ziemia, 140/200 cm, technika mieszana na papierze, 2015
- Japoński śnieg, 140/140 cm, technika mieszana na papierze, 2016
- Kopuła, 140/140 cm, technika mieszana na papierze, 2015
- Mars karo 200/140 cm, technika mieszana na papierze, 2012/2014

BAŚŃ ZAKŁĘTA W DETALU

(O wystawie grafik Liliany Liliu Lazarskiej w Galerii 33)

Popularność i wszechobecność grafiki w ostatnich latach sprawia, że niezwykle trudno znaleźć dziś na tym obszarze choćby śpiączki niezagospodarowanej parceli. Co gorsza, poza stosunkowo wąskim gronem ekspertów i miłośników sztuki niewielu gotowych jest w ogóle poświęcić rysunkowi należytą uwagę, przez co w powszechnym odbiorze prace tego typu bywają pozbawione cech dystyngowanych (nie dlatego że ich nie posiadają, ale dlatego, że niewielu chce i potrafi je dostrzec).

W naszym mieście mamy na szczęście do czynienia z sytuacją zgoła inną, jako że od lat jednym z flagowych wydarzeń kulturalnych jest Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Eklibrisu, którego kolejna odsłona czeka nas już we wrześniu. Jako swoisty forpoczty tego świata sztuk plastycznych potraktować można aktualną wystawę prac Liliany Liliu Lazarskiej w Galerii 33. Ekspozycja prezentuje niemal wszystko to, czego oczekujemy od ambientnej grafiki. Nie ma tu mowy o ograniczeniu się do

prostej ilustracyjności. Nawet te elementy, które zazwyczaj traktujemy jako zużyte i pozostawiamy do wchłonięcia popkulturze, tutaj tracą cechy banalności dzięki wplątaniu w mnogość kontekstów i symboli. Obfitość detali i plastycznych aluzji wprowadza odbiorcę w świat przedwziewnej baśni, którą opowiada się przy pomocy obrazowych skojarzeń.

Dopracowanie techniczne zaprezentowanych prac pozwoliło autorce dodatkowo dyskretnie zakamuflować część naznaczonych semantycznie szczegółów,

motywem) prowadzić za rękę. Na tę rysunkową powieść patrzymy jednak autonomicznie, bez silnych odautorskich sugestii co do kolejności i obfitości asocjacji.

Szybko zdajemy sobie sprawę, że znaleźliśmy się w baśni tak silnie naznaczonej kulturowo, że nie wolno nam poruszać się w pośpiechu, by nie przeczołgać istotnych znaków i znaczeń. Jest to jednak świat bezpieczny, bo wywiedziony z kultury oswojonej i przyswojonej, choć o zaskakująco zestawionych detalach. I może właśnie dlatego nie mamy ochoty zbyt szybko tej baśni opuścić. Pozostawiamy ją w sobie na długo po wyjściu z galerii

Tomasz Gruchot

ROZPĘDZONY BEZRUCH

(O wystawie prac Natalii Wegner)

Zdarzają się wystawy, które w specyficznej przestrzeni Galerii 33 lokują się niemal jak w swym docelowym środowisku. Zagospodarują pomieszczenie w sposób naturalny i kompletny, pozabawiony śladu mozolnych zabiegów aranżacyjnych. Goście wernisażu mogą wprawdzie na moment efekt ten zniechęcić swą tłumną ruchliwość, ale bywa i tak, że harmonizuje ona z ruchem skondensowanym i zatrzymanym w dziele.

Najlepiej modelową realizacją powyższych uwag jest aktualna ekspozycja prac Natalii Wegner w górnej sali galerii. Zarówno przestrzeń, jak i obrazy nie próbują się wzajemnie zdominować lub modyfikować swych parametrów, komponują się harmonijnie i bezkolizyjnie, by ostatecznie przejąć władzę nad odbiorcą. Kto zechce zerknąć się bezpośrednio z tym połączeniem, bez wzięcia uległości drobnej dezorientacji, w jaką wprawiają prace artystki.

Każdy z nas doświadczył z pewnością tego dziwnego uczucia, kiedy siedząc w przedziale pociągu widział inny skład ruszający z punktu obok. Z braku dodatkowych turek odniesienia, trudno było przez moment ustalić po czyj stronie pojawił się ów ruch, czy to my odjeżdżamy czy może pasażerowie z wagonu za oknem. Natalia Wegner proponuje nam między innymi artystyczny ekwivalent takiego doznania i to w dodatku na trzy sposoby.

Ciągłość

Okiełznany w obrazach ruch, choć zawsze podobnie intensywny, bywa różnie ukierunkowany. Widzimy prace zestawiane ze sobą, które tworzą wizualny algorytm owego ruchu. Co jednak istotne, nie mówimy tu o segmentach idealnie do siebie przystających - widzimy raczej sam proces dopasowywania, który nigdy nie dobiegnie końca. Dzięki temu zabiegowi nie tylko zwaszają otacza nas iluzja permanentnej dynamiki, ale przede wszystkim zauważamy, że nie jest ona mechanicznie perfekcyjna i powtarzalna. Ciągłość ruchu nie polega więc na powielaniu w nieskończoność jego kolejnych faz, bazuje na ich względnych podobieństwie, ale nie identyczności.

Koncentryczność

Tadeusz Różewicz pisał w jednym ze swych najgłośniejszych wierszy: *kiedy nie nie robię / jestem w środku / widzę wyraźnie tych / co wybrali działanie*. W wielu spośród obrazów Natalii Wegner znajdujemy również pokusę znalezienia się w nieruchomym centrum wirującego świata. Nasze oko łatwo jej ulega i kiedy już odnajdzie stały punkt oparcia dostrzeżę ponownie opisaną wcześniej prawidłowość, poszczególne

SZTUKA W WALCE O DUCHA I NARZĘDZIA

(O wystawie Janusza Jurka w Galerii PIK)

Nowa wystawa w Galerii PIK to swego rodzaju próba spojrzenia w przyszłość sztuki, która rzuca rękawicę nowym technologiom. Wbrew apokaliptycznym wizjom dehumanizacji twórczości i zaniku uczuć metafizycznych (jak swego czasu wieszczył Wittkacy), artyści zastępują przejmować kontrolę nad światem maszyn cyfrowych i skalą ich technicznych możliwości.

Mimo że w gestii twórcy realnego, tego z krwki i kości, ciągle pozostaje idea, to jednak coraz częściej nie on (a przynajmniej nie on sam) wiecía ją ostatecznie w poidejncze dzieło. Paradoksalnie jednak nie dokonuje w ten sposób aktu autodegradacji, lecz wspina się o szczebel wyżej w hierarchii bytów kreatywnych - stwarza twórcę, który (nawet jeśli otrzyma pewien zakres autonomii) staje się jeszcze przez długie lata trudna do odparcia. Daje bowiem poczucie (choć pewnie iluzoryczne), że oto człowiek zrobił kolejny krok skracający dystans między światem idei i ich namacalnych realizacji. To wreszcie

jawny dowód ciągłej przewagi ludzkiej myśli nad sztuczną inteligencją oraz niezwykle budujące konstatacja, że artystyczna wrażliwość może swobodnie kierować zimną perfekcją wykonania, a nie odwrotnie.

Wystawa zatytułowana Ge-

nerative ma w świetle powyższych uwag przynajmniej trzy podstawowe cele. Pierwszy - artystyczny, co oczywiście pozostaje poza dyskusją. Drugi - edukacyjny, uświadamiający odbiorcom sztuki, jak daleko sięgają jej możliwości i do jakiego stopnia można przewidzieć lub zasugerować kierunki jej rozwoju. Wreszcie trzeci - kompensacyjny, czyli umacniający nas w przekonaniu, że twórczość artystyczna skutecznie obroniła się przed unifikacją i w technicznym świecie stanowią te wartości, która potrafi wygenerować uniwersalny akt twórczy nawet w pozornie nieprzystających warunkach. A co najistotniejsze, ciągle jest to akt woli wyprzedzającej z niedefiniowalnej, nieopisywalnej (nawet przy pomocy najbardziej zaawansowanych algorytmów) sfery duchowej.

Wystawa nieodmiennie sta-

wia cały szereg zasadniczych pytań. Czy należy dziś przeddefiniować pojęcie sztuki, by uwzględnić ono nieoczekiwane możliwości, jakie podsuwa nam współczesny poziom technologiczny zaangażowania (a nawet częściowej autonomii) narzędzi twórczych? Czy grafik piszący własny program (dzięki któremu tworzy swe dzieło w wirtualnej przestrzeni) jest co do zasady tym samym artystą, który osobiście wytwarzał farbę, by jego prace zyskały niepowtarzalną kolorystykę? Wreszcie, czy sztuka generatywna to ostateczne przypięczenie trumfalnego powrotu figuralności, która zyskuje sobie nową przestrzeń?

Na odpowiedź przyjdzie nam zapewne poczekać jeszcze wiele lat, jednak wystawa w Galerii PIK utwierdza nas w przekonaniu, jak ważne to są pytania i jak wielką niewiadomą pozostaje dzięki nim przyszłość sztuki.

Tomasz Gruchot

Natalia Wegner

wernisaż 27.05.2016 r.
godzina 17.33

Galeria 33
Ostrów Wielkopolski ul. Wojsny Ludów 17
www.galeria33-ostrow.pl
galeria33.ostrow@gmail.com

Zaproszenie wystawy *Malarstwo*,
z cyklu *Trzy miejsca*, Galeria 33
w Ostrowie Wielkopolskim, 2016

str. 151 >

Plakat wystawy *Tylko przejazdem*,
Galeria Rotunda,
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu,
2018

Natalia Wegner

TYLKO PRZEJAZDEM

100\100
sto wystaw na sto lat

100
100-lecie UAP

dr Natalia Wegner

Urodzona w Poznaniu. Absolwentka Liceum Sztuk Plastycznych im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu oraz Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W 1999 roku obroniła dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Linorytu prof. Zbigniewa Lutomskiego. W latach 1999-2004 pracowała w Wyższej Szkole Sztuki Stosowanej „Schola Posnaniensis”, gdzie w pracowniach prof. Andrzeja Macieja Kubowskiego prowadziła zajęcia z rysunku i malarstwa ściennego. Od 2003 roku pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu jako asystentka prof. Ireneusza Domagały w XII Pracowni Rysunku, a od dwóch lat, jako adiunkt, pełni obowiązki kierownika tejże pracowni. W 2011 roku obroniła pracę doktorską pt. „Nokturny”. Brała udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych. Mieszka w Mosinie, zajmuje się malarstwem, współpracuje z Galerią 33 w Ostrowie Wielkopolskim.

29.10–02.11.2018

Katalog i zaproszenie wystawy
Malarstwo, z cyklu Trzy miejsca,
Galeria Miejska w Mosinie, 2016

str. 153 >

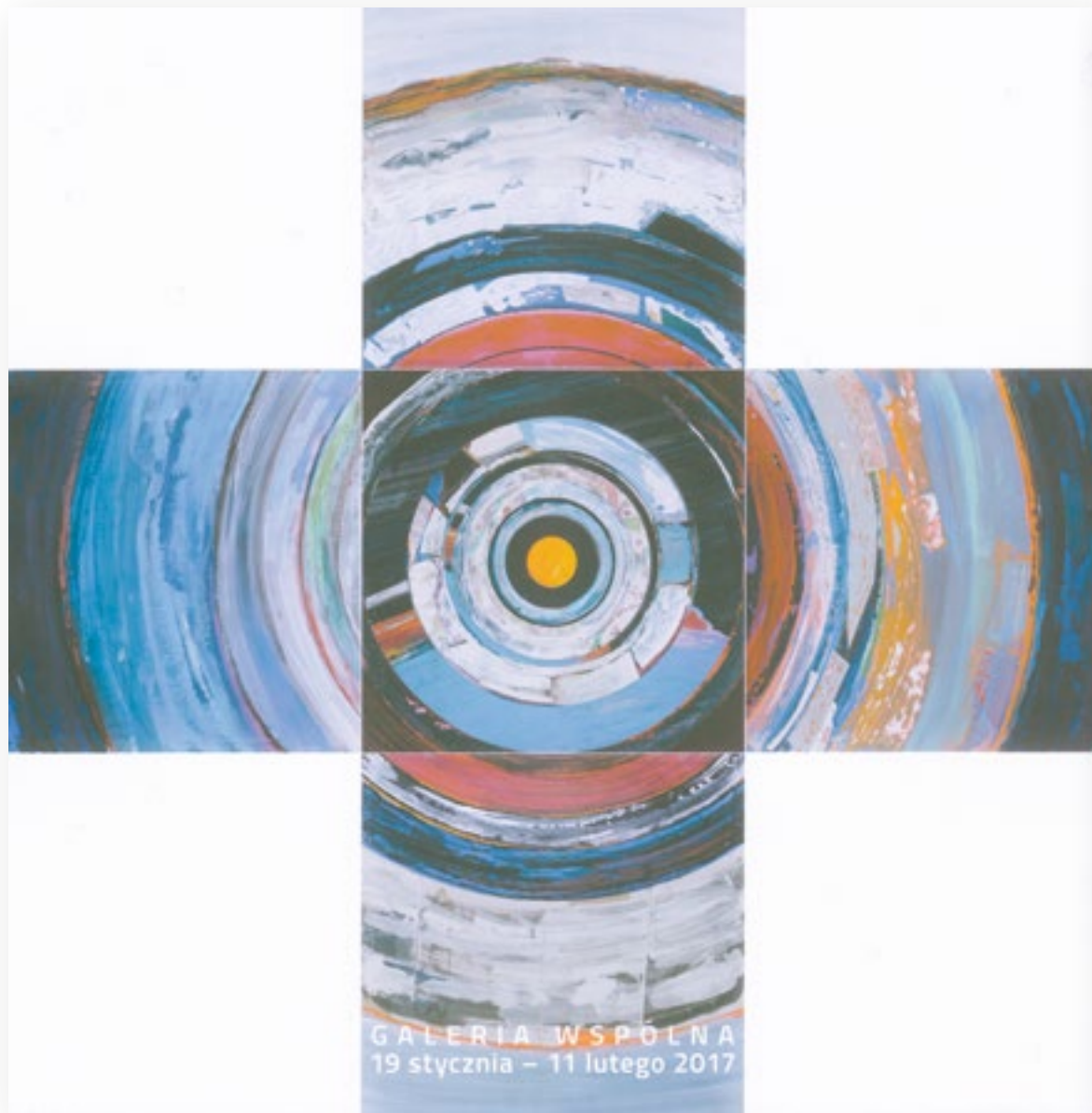
Poznański Informator Kulturalny,
Sportowy i Turystyczny iks,
grudzień nr 12 (302)/2016, ISSN 1231-9139, str. 73
Informacja o wystawie
Trzy miejsca w Galerii Miejskiej w Mosinie

Wystawa malarstwa Natalii Wegner z cyklu Trzy miejsca, Galeria Mosina

M. Nowak/rys. Agnieszka

współpraca kulturalnypoznan.pl

GALERIA WSPOLNA
19 stycznia – 11 lutego 2017

TRZY MIEJSCA

Nierozdzielne jest traktować obraz inaczej niż jako okno, wobec tego pierwszą brzością jest wiedzieć na co ono wychodzi.
Assolvi, Bejron

Trzy miejsca z tytułu wystawy Natalii Wegner to określenie dla serii obrazów, eksponowanych w trzech różnych galeriach. Zanim trafiły do Galerii Wspólnej prezentowane były w Galerii 33 w Ostrowie Wielkopolskim oraz w Galerii Miejskiej w Mosinie. I choć artystka w ten sposób podkreśla, że ekspozycyjna przestrzeń wywiera istotny wpływ na jej twórczość, to przestrzeń w ogóle zdaje się ważnym motywem jej malarstwa, źródłem inspiracji i przyczyną formalnych poszukiwań.

Miasto, Okno czy Mokra Ziemia. Prace te już samymi nazwami wskazują na fakt, że źródła ich inspiracji możemy szukać w krajobrazie. Choć są to abstrakcje, a tytuły zostały nadane post factum, to ich pejzazowy wyraz prowokuje choćby pasowa, wieloplanowa kompozycja, paleta naturalnych barw i organiczna faktura. Natalia Wegner zresztą wcale nie ukrywa, że twórczych impulsów szuka zwykle w tym, co po prostu widzi za oknem. Zarówno z własnego domu, gdzie nawet niezmienna pozycja nie gwarantuje wciąż tego samego widoku, jak i w trakcie podróży pociągiem, gdzie przestrzeń oglądana w ruchu, uabstrakcyjnia się i rozmywa.

W pejzażu nie interesują jej bowiem formy rzeczywiste czy stałe, sugestywne wizje. Intryguje ją to co w obrazie przestrzeni zmienne – natężenie światła, ruchy powietrza, rozmaite zmiany, za które odpowiada zarówno człowiek jak i natura. Ponadto w plastycznym języku szuka też form dla wyrażenia rytmów dźwięków, zapachów i innych zmysłowych doznań, a w tym niewątpliwie własnych emocji. To powoduje dysonans w obiorze tych prac, dysonans między intuicyjnym przeczuć rzeczywistości, a działaniem ekspresjonistycznej, opartej na silnych kontrastach kompozycji. Tym bardziej, że ekspresyjną rejestrację wrażeń artystka zamyka w określone ramy: koła, kwadratu i greckiego krzyża.

W sztuce znaczenie geometrii bywa dwojakie. Z jednej strony artyści, wzorem starożytnych, upatrują w niej uniwersalnego narzędzia do opisu świata, linii natomiast w geometrycznych kształtach widzą odwrotność natury i symbol ludzkiego intelektu, a posługując się nimi podkreślają autonomiczny status sztuki, niezależny od realnego otoczenia.

Natalia Wegner zdaje się balansować między tymi dwoma postawami. W malarstwie swym skupia się przede wszystkim na jakościach formalnych, łącząc różnorodne techniki. Zawiera w nim doświadczenia graficzne, używa farb, pasteli, pisaków czy kredek. Co istotne, wykorzystuje technikę kolażu. Wprowadza kawałki tkanin, folii czy krepy. Jej nowe prace nierzadko powstają z fragmentów obrazów wcześniejszych i mimo że patchworkową fakturę swych prac spłaszcza i kryje pod szkłem, to zarazem ważne są dla niej relacje między poszczególnymi płaszczyznami oraz miejsca ich styku.

Z drugiej strony, pejzazowy rodowód tych prac i ich, obciążone kosmiczną symboliką, geometryczne ramy skłaniają do refleksji nad wyrażoną w tych pracach wizją świata. Dynamiczną, pełną różnorodnych, przenikających się i nakładających na siebie zjawisk i zdarzeń. A jednak na swój sposób harmonijną. Taki charakter mają obrazy Natalii. Na wystawie zdają się skończone, zamknięte w solidnych, szklanych ramach, a jednak wiemy, że artystka może je w każdej chwili pociąć i poskładać na nowo. Uczynić zupełnie nową, malarską wizję.

Justyna Gongala

Katalog z tekstem Justyny Gongali do wystawy
Malarstwo, z cyklu *Trzy miejsca*,
Galeria Wspólna w Bydgoszczy, 2017

Katalog wystawy
Malarstwo, z cyklu Trzy miejsca,
Galeria Wspólna w Bydgoszczy, 2017

Galeria Wspólna

Natalia Wegner, *Trzy miejsca*, 2015, 140x140 cm

ekspozycja czynna do 13.01.2017, ul. Batorego 1/3
W kolorze.

Wystawa malarstwa Marka Wróbla

19.01.2017, czwartek, godz. 19.00, ul. Batorego 1/3
- wernisaż wystawy

**Natalia Wegner
- malarstwo z cyklu *Trzy miejsca***

Natalia Wegner urodziła się w 1974 roku w Poznaniu. Jest absolwentką Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w latach 1994-1999. Dyplom z wyróżnieniem obroniła w Pracowni Drzeworytu prof. Zbigniewa Lutomskiego. W latach 1999-2004 pracowała w Wyższej Szkole Sztuki Stosowanej Schola Posna-

niensis jako asystentka w pracowniach prof. Andrzeja Macieja Lubowskiego.

Od 2003 r. pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu (wcześniej ASP). Jest adiunktem, pełni obowiązki kierownika XII Pracowni Rysunku (wcześniej była asystentką prof. Ireneusza Domagały w tejże pracowni). W 2011 roku obroniła pracę doktorską pt. *Nocturny*. Zajmuje się malarstwem na papierze. Mieszka w Mosinie.

Artystka podkreśla, że interesuje ją technika kolażu, ciekawą miejscą styku, wzajemne oddziaływanie sąsiadujących elementów. Obrazy komponuje z fragmentów obrazów sporządzanych na bieżąco oraz z fragmentów prac starych. Inspiracji szuka w pejzażu, w jego bujnym listwie, rytmach, planach, nawarstwieniach, gęstości. Fascynuje ją pejzaż w ruchu, obserwowany z okien pojazdów, a także jego warstwa dźwiękowa.

GALERIA WSPÓLNA MIEJSKIEGO CENTRUM KULTURY
w Bydgoszczy
oraz Bydgoski Okręg ZPAP

zapraszają na otwarcie wystawy

malarstwo z cyklu „Trzy miejsca”
Natalia Wegner

19 stycznia 2017, godz. 19.00, ul. Batorego 1/3

Zaproszenie wystawy
Malarstwo, z cyklu Trzy miejsca,
Galeria Wspólna w Bydgoszczy, 2017

< str. 158

Bydgoski Informator Kulturalny BiK, styczeń 2017,
nr 1 (479) rok XLIII, ISSN 1232-4450, str. 56
Informacja o wystawie *Trzy miejsca*
w Galerii Wspólnej w Bydgoszczy.

Pejzaże zatrzymane

Kształt, kolor, światło, krawędź. Wybrane z otoczenia, zauważone, zatrzymane. Wyrwane z kontekstu ziemi, wody, powietrza stają się wartościami intymnymi. Trawione w myślach, pamięci, jawią się na płótnie jako symbol, sugestia, znak. Nie są już tą krawędzią i tym światłem, nie są już może nawet refleksją o nich - są częścią obrazu, funkcjonującego na własnych, tajemniczych zasadach. Czerwona szczelina, która przecina łąkę nie wydarzyła się naprawdę, a jednak zdarzyła. Intrygujące motywy wyznaczają rytm drogi. Linie, których trzeba się trzymać - szyn czy podwójnej ciągłej, krzyżują się z trasami ptaków. Specyfika pejzażu pokonywanego pieszo różni się od obserwowanego z auta czy okien pociągu, gdy umyka na boki lub sunie równoległe. Smugi poboczny szpikowane znakami, las na horyzoncie dla asfaltu wycięty, żerdzie drzew na mokradłach, snopy wikliny, nagle spiętrzenie form świecącej i parującej fabryki - budowli ze snu Legera. Wątki podróży zapadające w pamięć. Być może wybierane nieświadomie, zgodnie z psychiczną, biologiczną logiką organizmu. Trafiają do archiwum rzeczy absorbujących. Czekają na moment, który każde je stamtąd wydobyć - gest, decyzję twórcy. Pejzaż znaczone myśłami, natrętnymi towarzyszami podróży, które barwią go lub zacierają. Może być tłem, wypełniaczem godzin, może być odysseją, wyprawą w głąb siebie, doświadczaniem widzenia i związanego z nim przeżycia.

dr Natalia Wegner

Paysages arrêtés

Forme, couleur, lumière, bordure. Prises autour de nous, remarquées, immobilisées. Arrachées du contexte de la terre, de l'eau, de l'air. Devenues valeurs intimes. Transformées par la pensée, absorbées par la mémoire, elles surgissent sur la toile tels des symboles, suggestions, signes. Ce n'est plus cette bordure ni cette lumière, ce n'est peut-être même plus la pensée qui les a intégrées. Elles deviennent une partie intégrante du tableau qui fonctionne selon ses propres lois mystérieuses. La crevasse rouge qui coupe le pré n'a pas eu lieu et pourtant elle existe. De curieux motifs rythment le chemin. Les lignes qu'il faut suivre, les rails, le tracé dédoublé des routes croisent parfois les trajectoires des oiseaux. Le paysage vu du train ou de la voiture, glissant fidèlement à nos côtés ou s'écartant brusquement pour fuir au loin ne ressemble en rien au même paysage traversé à pied. Les bordures filantes lardées de signaux, la forêt à l'horizon, entaillée par l'asphalte, les bâtons des arbres dans le marécage, les meules de roseaux, et soudain un amas de formes, la fabrique étincelante et fumante, édifice sortie du rêve de Léger. Les traces de voyages, gravées dans la mémoire. Choies inconsciemment d'après la logique psychique et biologique de l'organisme. Elles rejoignent les archives de nos curiosités intimes et attendent leur moment pour resurgir par le geste et la décision de l'artiste. Le paysage déformé par la pensée, compagnon de voyages qui embellit les couleurs ou efface les contours. Le paysage-toile de fond et passe-temps, odyssee et voyage intérieur, expérience du regard et fabrique des émotions.

Traduit par
 Renata Quillardet

Natalia Wegner

Urodzona w 1974 roku w Poznaniu. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Od 2003 roku pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu w pracowni rysunku. W 2011 roku obroniła rozprawę doktorską pt. „Nocturny”. Brała udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych. Mieszka w Malinie.

Née en 1974 à Poznań. Études à l'École des Beaux-Arts à Poznań. Depuis 2003 travaille à l'Université Artistique à Poznań dans l'atelier de dessin. Doctorat en peinture en 2011 („Les nocturnes”). Participation à beaucoup d'expositions individuelles et collectives.

Krzysztof Ryfa

Urodzony w 1959 roku w Jeleniej Górze. Absolwent Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny). Członek Związku Polskich Artystów Plastyków, okręg poznański. Malarz, pedagog, założyciel Niezależnej Galerii 33 w Ostrowie Wielkopolskim. Karator wystaw, animator kultury, organizator i uczestnik wielu plenerów artystycznych. Inicjator wielu nagród i wyróżnień.

Né en 1959 à Jelenia Góra. Études à l'École des Beaux-Arts à Poznań. Membre de l'Association des Artistes Polonais. Peintre, pédagogue, fondateur de la galerie d'art - Galerie 33 à Ostrow Wielkopolski. animateur culturel, organisateur des expositions et des rencontres des artistes (peinture en plein air). Lauréat de nombreux prix artistiques.

Natalia Wegner

Krzysztof Ryfa

„On the fireline”, 100/120, olej, 2016
 „Tylko przejeżdżam”, 140/200, technika mieszana na papierze, 2016
 „Mother Earth”, 120/120, olej, 2017
 „Chinak”, 140/140, technika mieszana na papierze, 2016

NATALIA WEGNER

AUTOR ORAZ ORGANIZATORZY ZAPRASZAJĄ NA WERNISZ
WYSTAWY DNIA 29 LIPCA 2017 r. O GODZINIE 18.00, KTÓRY SOBĘ
DZIE SIĘ W GALERII NA PIĘTRZE, GIMNAZJUM W SIERAKOWIE,
UL. PRZYJEMSKIEGO 35, 63-900 RAWICZ. galeria@p1e.taz.pl

Natalia Wegner urodzona w 1974 roku. Absolwentka Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w latach 1994-1999. Do 2004 roku pracowała w Wydział Szkole Sztuk Stosowanej Szkoła Poszanienii jako asystentka w pracowniach rysunku i malarstwa prof. Andrzeja Macieja Kubow-
skiego. Od 2003 roku pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu (wcześniej
Akademia Sztuk Pięknych). Od 2011 roku adiunkt w XI Pracowni Rysunku prof. Ireneusza
Domagały, obecnie pełni obowiązki kierownika tejże pracowni. W 2011 roku obroniła
pracę doktorską pt. „Jestemy”. Zajmuje się malarstwem na papierze i ostatnio również
na płótnie, stosując technikę mieszaną z wykorzystaniem kolorku, łącząc farbę olejową
z temperą, pastkami olejnymi, grafitem, oraz innymi materiałami. Inspiracją zawsze jest
pejzaż obserwowany w każdej sytuacji- wokół domu, podczas podróży, dojazdów do
pracy, spacerów. Wystawy indywidualne w Poznaniu, Pile, Gorzowie Wielkopolskim,
Ostrowie Wielkopolskim, Bydgoszczy, Gnieźnie, Lesznie, Modlinie, Szczytnie w wylla-
wach międzynarodowych i plenerach malarstka.

Ja oknem szum, po prawej zegar, jego tykanie wewnątrz, w mózgu, Środki i to, co
wokół. Centrum czyste, spokojne, kuja bijątku, zależne od ruchów dookoła.
Przebieżenie, emulja, płaskość papieru pod dłonią. Niebo pobrane zrod i z wnętrza
tunelu, odseparowane tukiem wiodącego, rozstępowanie sioły, wazół palisady
perforacji i Rodowego „wokół” we wlecznym kuterku, w ucieczce osuwających się
domów. Niemożność wyrwania się, grawitacja, krącenie tych samych myśli i rytmów,
Sekwencje pejzażu, fragmenty, poboczna, pozycy, Nafkak obrazów bezustannie
płynących, bujnych, brzożnych, będących niezbędnym „wokół” każdego ja - oka
czulego na światło i kolor.

Natalia Wegner, 30. VI, 2017

Na plakacie: Oko s. 142/140 cm, technika mieszaną na papierze, 2015

Plakat i folder wystawy
Wokół, z cyklu Trzy miejsca,
Galeria na Piętrze w Rawiczu
(Gimnazjum w Sierakowie), 2017

styczeń 2018

WYSTAWA W FILHARMONII ŚWIĘTOKRZYSKIEJ

Zobaczone

Wystawa pokazana we wnętrzach Filharmonii Świętokrzyskiej, obejmuje ponad 20 obrazów powstałych w latach 2015 – 2017. Są to prace zrealizowane w pracowni oraz podczas plenerów malarskich i stanowią próby zmierzenia się z inspiracją płynącą z pejzażu. Zaobserwowane zdarzenia wymagają twórczego gestu w postaci realizacji obrazu, choć niekiedy spełniają się w samej ich kontemplacji. Obraz nie jest dopełnieniem inicjującego go zjawiska, ale tworem niezależnym, w którym wydarzenie niekoniecznie jest tym zaobserwowanym niegdyś. Proces twórczy jest skomplikowany, ulega przeobrażeniom uzależnionym od wielu czynników.

Małe plenerowe prace stanowiące część ekspozycji wskazują kierunek, w którym podążałam, realizując duże kompozycje, bliższe już abstrakcji. Obrazy wykonane są na papierze w technice mieszanej, w której dominującą rolę odgrywa kolaż. Technika ta pozwala na budowanie malatury za pomocą wkomponowanych, specjalnie preparowanych malarsko fragmentów. Dzieło oprawione w ramy ze szkłem pokrywa się niałotem przypadkowych refleksów wpływających na jego postrzeganie. Zasady rządzące dziedzinami sztuki są podobne. Obrazy z ich podziałami, rytmem mogłyby być swoistym zapisem dźwięków. Ich pojawienie się w kontekście tej konkretnej przestrzeni pozwoli, mam nadzieję, odczytać je na nowo.

- Natalia Wegner -

Natalia Wegner – Pergola

NATALIA WEGNER

Urodzona w 1974 roku w Poznaniu. Absolwentka Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w latach 1994-1999. Dyplom z wyróżnieniem otrzymała w Pracowni Drzeworytu prof. Zbigniewa Lutomskiego. W latach 1999- 2004 pracowała w Wyższej Szkole Sztuki Stosowanej Schola Posnaniensis jako asystentka w pracowniach prof. Andrzeja Macieja Lubowskiego.

Od 2003 pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu (wcześniej ASP). Jest adiunktem, pełni obowiązki Kierownika XII Pracowni Rysunku (wcześniej była asystentką prof. Ireneusza Domagały w tejże pracowni). W 2011 obroniła pracę doktorską pt. *Nokturny*. Zajmuje

Jeszcze pięć godzin, 70 x 200 cm, technika mieszana na papierze, 2017

Natalia Wegner

Natalia Wegner

Krzysztof Ryfa

Krzysztof Ryfa

„Dostrzeżone w drodze” (z cyklu „Pejzaże zatrzymane”)

„Pejzaże zatrzymane” to nazwa cyklu wystaw, które z Krzysztofem Ryfą prezentowałam w Ostrowie Wielkopolskim i we Włocławku w latach 2017, 2018. Tym razem jest to samodzielny pokaz w Galerii 33, towarzyszący I Międzynarodowemu Sympozjum Malarstwo - Rzeźbiarstwu w Antoninie. Na wystawie prezentuję obrazy inspirowane spostrzeżeniami podróży, które w ostatnim okresie dominują w mojej twórczości.

Fascynacja pejzażem obserwowanym podczas przemieszczania się autem i pociągiem, gdy jego charakter różni się zasadniczo, stanowi źródło i impuls do malowania. Pasy „sunącego” podłoża wobec stabilności dali, tymczasowa struktura krajobrazu, kadr szyby ze śladami samochodowych wycieraczek czy konfrontacja z pasmem asfaltu zbiegającego się przy horyzoncie, wpływają na kompozycję dzieła. Obserwowanie i wynikające z niego konstatacje mają, obok malarstwa, wartość twórczego aktu. Kolory, formy, światła, jaskrawe przydrożne znaki, słupy, banery, przenikają w tkankę obrazu w postaci geometrycznych sygnałów. Obecne w pejzażu nawarstwienia, uskoki widziane z jadących pojazdów stają się wyrazistsze, namacalnniejsze. Oko dotyka patrząc. Nagromadzenie impulsów, wrażeń, wzajemnie się unieważniających, udaje się wyrwykowo zatrzymać fotografią, zapamiętaniem, notatką. Z nich czerpię wiedzę i siłę potrzebną do stworzenia obrazu.

Technika, w której pracuję nazywam mieszaną lub kolażem. Jest wynikiem wieloletniego poszukiwania metody, która pozwoliłaby zbliżyć się do tego, co chcę wyrazić. Papier traktuję jako podłoże, ale też jako materiał do budowania struktury malarskiej. Ślad pędzla może być tożsamy z naklejonym strzępkim papieru. Dużym obrazom oprawionym w ramy z szybą i podobnie jak okna pojazdów, powleczone przypadkowymi refleksami, towarzyszą mniejsze prace powstałe podczas plenerów. Kilka z nich pokazałam już w Galerii 33, ale ich temat i potrzeba skonfrontowania z najnowszymi realizacjami sprawiły, że dołączyły do koncepcji całości.

Teren podmokły, 24x42 cm, technika mieszana na papierze, 2018

Widzieć i zapamiętać

NATALIA WEGNER

malarstwo

Pejzaże zatrzymane 3

wernisaż 11.09.2018, godz. 18.00
wystawa czynna do 30.09.2018
w Galerii ZPAP
w Gdańsku, ul. Piwna 67/68
od wtorku do niedzieli,
w godz. 12.00-18.00

Związek Polskich
Artystów Plastyków
Okręg Gdańsk

TVP 3
GDAŃSK

Zaproszenie wystawy *Pejzaże zatrzymane 3*,
Galeria ZPAP przy ulicy Piwniej w Gdańsku, 2018

< str. 170

Katalog wystawy *Dostrzeżone w drodze*
towarzyszącej wykładowi

pt. *Pejzaże zatrzymane, obrazy z podróży*,
Galeria 33 w Ostrowie Wielkopolskim, 2018

Katalog wystawy *Tylko przejazdem*, Galeria Innowacji Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy, 2018

**FILHARMONIA ŚWIĘTOKRZYSKA
IM. OSKARA KOLBERGA W KIELCACH**

styczeń 2019

WYSTAWY W FILHARMONII ŚWIĘTOKRZYSKIEJ

PEJZAŻE

Na wystawie malarskie dzieła się przebiega w skłonie pochodził z Wielkopolski – z Miechowa pod Puszczyńską i Olszową Wielkopolskiego Artystów związanych są – przez wspólną funkcję podziemia – z oświatową sferą, Uniwersytetem Artystycznym, dawną Państwową Wyższą Szkołą Sztuk Plastycznych, a potem Akademią Sztuk Pięknych. Wzrosty trasy są jej absolwentami, natomiast Bogdan i Natalia pracują tam samodzielnie.

Bogdan Wegner prezentuje 23 pracami (w tym) monumentalne malarskie obrazy przedstawiające malarstwo związane kultury i geologicznymi procesami. Obrazujemy je z góry jakby we śnie, wnosząc się nad ziemię, widząc świat, który odwrócił się tyłem do nas, a zarazem wyciekającym granicami czy różnicą obrazem.

Pracami Bogdana i Natalii Wegner 23 pracami (w tym) przedstawiają światy współczesnego podziemia, widzeniem krajobrazu i obrazu z życia.

Krzysztof Ryfa przedstawia cykl nowych obrazów, które powstawały w latach 2010-2018. W tym cyklu malarstwa, Bogdan i Natalia, wnosząc się nad ziemię, widząc świat, który odwrócił się tyłem do nas, a zarazem wyciekającym granicami czy różnicą obrazem.

BOGDAN WEGNER

Urodzony w 1946 roku w Częstochowie. Artysta malarz, pedagog. Emerytowany profesor zwyczajny Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Wykładał swe prace na Międzynarodowych wystawach w Polsce: Poznań, Gniezno, Warszawa, Szczecin, Wrocław, Radom, Moska, Lódź, Olsztyn, Częstochowa, Bielsko-Biala, Katowice, Bydgoszcz, Zakopane, a także za granicą: Niemcy, Belgia, Szwajcya, Francja, Szwecja, Litwa.

NATALIA WEGNER

Urodzona w 1974 roku w Poznaniu. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Dyplom z wyróżnieniem otrzymała w Pracowni Uniwersytetu prof. Zbigniewa Lutomińskiego. W latach 1999-2004 pracowała w Wydziale Sztuki Stosowanej „Szkoła Pomiarowa” jako asystentka prof. Andrzeja Macieja Lubewskiego w pracowniach rysunku i malarstwa scenicznego. Od 2003 pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu najpierw jako asystentka prof. Jerzego Drogosza w III Pracowni Rysunku, a od dwóch lat jako adiunkt pełni obowiązki kierownika tejże pracowni. W 2011 obroniła napisaną doktorankę pt. Kultury. Sztuka sztuki w sferze wytworów indywidualnych i zbiorowych.

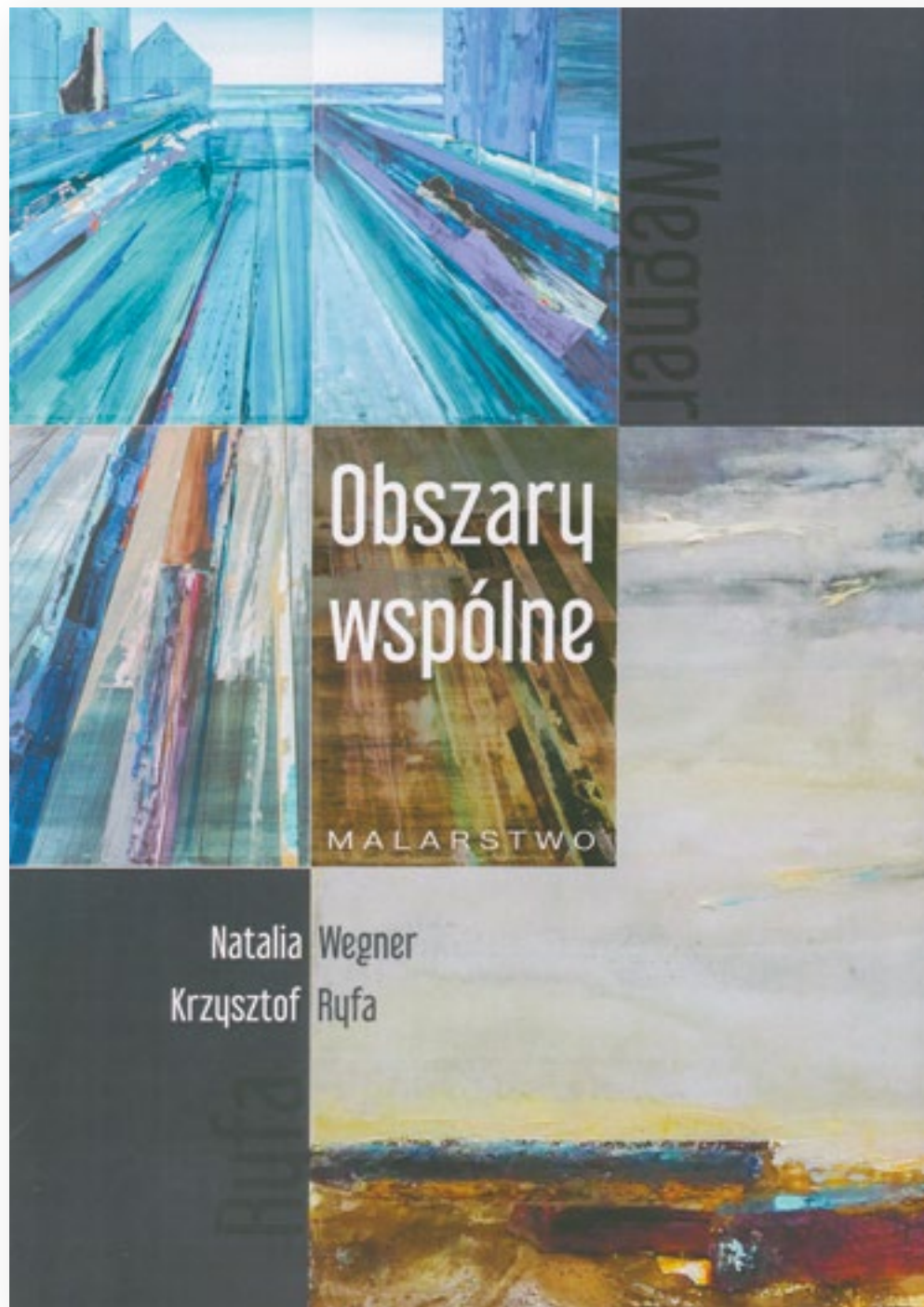
KRZYSZTOF RYFA

Urodzony w 1959 roku w Jeleniej Górze. Absolwent Wydziału Sztuk Pięknych w Poznaniu (obecnie Uniwersytetu Artystycznego). Absolwent Szkoły Państwowej Sztuki Pięknych, obywatel polski. Malarz, pedagog, założyciel Niezależnej Szkoły 20 w Olszowie Wielkopolskiej. Kurator wykładów, animator kultury, organizator i uczestnik wielu plenerów artystycznych, laureat nagród i wyróżnień.

NATALIA WEGNER (2018) Sztuka sztuki w sferze wytworów

Okładka, 32, 33 strona styczniowego programu Filharmonii Świętokrzyskiej, towarzyszącego wystawie *Pejzaże* Bogdana Wegnera, Natalii Wegner, Krzysztofa Ryfa, Filharmonia Świętokrzyska im. Oskara Kolberga w Kielcach, 2019

Chłodny Antoni, 50x50 cm, technika mieszana na papierze, 2017

Na okładce: Słota Mickiewicza, 200x140 cm, technika mieszana na papierze, 2018

NATALIA WEGNER

Urodzona w 1974 roku w Poznaniu. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Od 2003 roku pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu w XI Pracowni Rysunku, którą od trzech lat prowadzi samodzielnie. W 2011 roku obroniła rozprawę doktorską pt. *Wokół Brata* udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Od kilku lat regularnie uczestniczy w plenerach malarskich w Polsce i poza jej granicami. Od dwóch lat działa w Galerii 33 jako asystent kuratora wystaw pomagając w aranżacji ekspozycji oraz pisząc teksty do wybranych wystaw. Mieszka i tworzy w Warszawie.

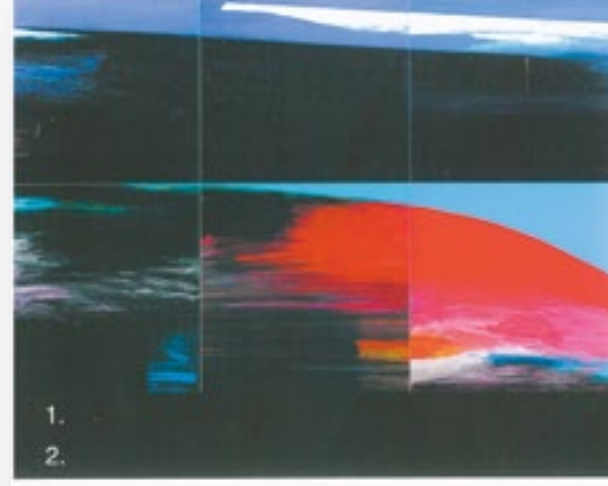
Dorobek artystyczny

Wystawy zbiorowe od 2011 roku

— katalogi, zaproszenia, plakaty

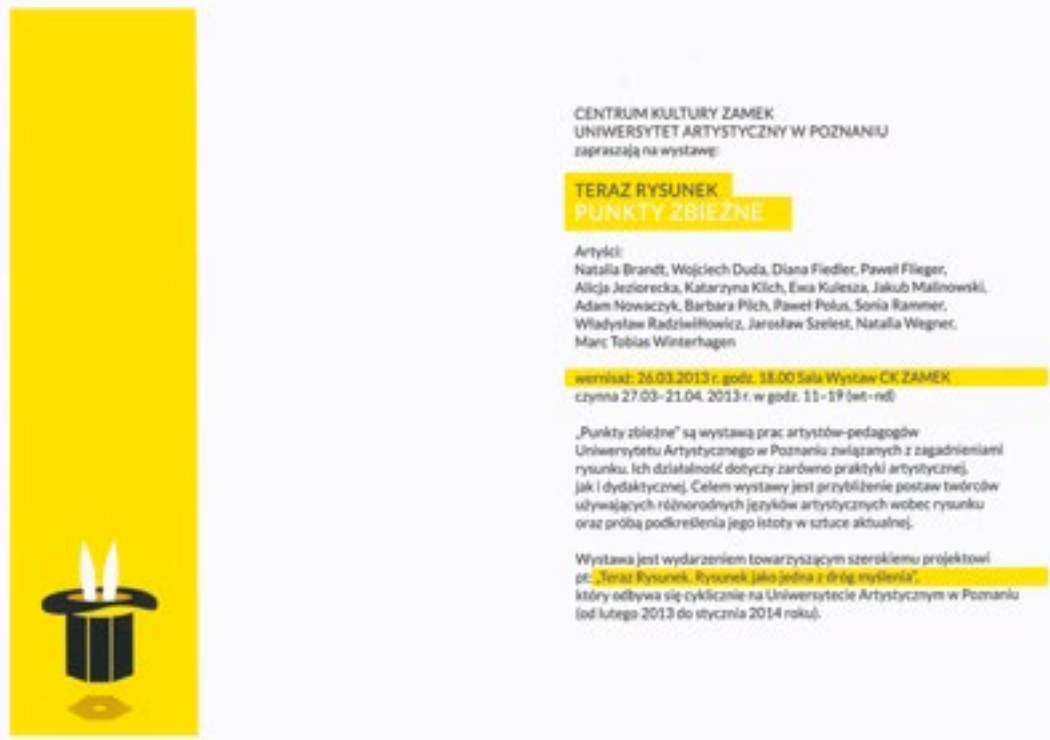
NATALIA WEGNER „Czerwony”,
pastel, oł. i akryl na papierze, 210x70 cm, 2012

3.

- 1 NATALIA WEGNER
Kompozycja XIII /ryba/,
tech. miesz.
140x210 cm, 2010
- 2 ANDRZEJ ZAŁECKI
Całkiem u siebie,
wypukłodruk,
70x100 cm, 2011
- 3 BOGUSŁAWA KOSZAŁKA
Ku morzu, tech. własna,
150x300 cm, 2010
- 4 WOJCIECH GORAČZNIK
Próba, gwasz /papier,
29,7x42 cm, 2009
- 5 MIROSLAW PAWŁOWSKI
Kamufaż-Cień, druk, 2011
- 6 SŁAWOMIR KUSZCZAK
Kosmos, akr/pl, 100x140 cm,
2011

Zaproszenie wystawy *Teraz Rysunek, punkty zbieżne*,
Centrum Kultury Zamek w Poznaniu, 2013

Zaproszenie wystawy *12 artystów*,
Galeria Sztuki Współczesnej Kontrapunkt
w Poznaniu, 2013

Wystawa artystów związanych z Galerią Miejską w Mosinie

galeria **au/a**

Bogdan Wegner
Jacek Strzelecki
Grzegorz Keczmerski
Wiesław Koronowski
Marek Przybył
Wojciech Kujawski
Jarosław Bogucki
Emilia Bogucka
Józef Drajtkiewicz
Lech Frąckowiak
Piotr Tetlak
Natalia Wegner

Patronat honorowy:
Jan Grabkowski Starosta Poznański
Zofia Springer Burmistrz Gminy Mosina
prof. Marcin Bandyszak Rektor UAP
prof. Andrzej Maciej Lubowski Prezes ZPAF Oddz. Poznański

wernisaż 21.05.2013 (wtorek) godz. 18:00

wystawa czynna do 26.05.2013 w godz. 11:00 - 18:00

GALERIA AULA
W BUDYNKU GŁÓWNYM
UNIWERSYTETU ARTYSTYCZNEGO
W POZNANIU
AL. MARCINKOWSKIEGO 29, POZNAŃ

Obchody współfinansowane przez Powiat Poznański

Zaproszenie wystawy 20-lecie Galerii Miejskiej w Mosinie,
Aula Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, 2013

iden tyfi kacja

ANDRZEJ BANACHOWICZ
IZABELA IDZIKOWSKA BZDRĘGA
LUDOMIR JAN GĄLDOWSKI
BARBARA KAMYSZEK GIEBUROWSKA
WANDA E. GOSTYŃSKA
ADAM GOSTYŃSKI
WOJCIECH GURAWSKI
WALDEMAR M. IDZIKOWSKI
RENATA JACKOWIAK
JACEK JAGIELSKI
PIOTR KACHNY
MARZENA CECYLIA KARCZ
ANDRZEJ KOŁODZIEJCZYK
BOGUMIŁA KOSZALKA
PIOTR C. KOWALSKI
WOJCIECH KRAKOWSKI
SŁAWOMIR KUSZCZAK
SYLWESTER ŁACHACZ
RAFAŁ BOETTNER LUBOWSKI
ANDRZEJ MACIEJ LUBOWSKI

JERZY LUCZAK
ARKADIUSZ MARDONKOWSKI
WOJCIECH MÜLLER
PAWEŁ NAPIERAŁA
GRZEGORZ NÓWICKI
JÓZEF PETRUK
GRZEGORZ RATAJCZYK
ANNA RODOŃSKA
KRZYSZTOF RYFA
TADEUSZ SOBKOŃSKI
EWA SZOSTAK
ZBIGNIEW SZOT
JÓZEF WALCZAK
ANTONI WALERYCH
NATALIA WEGNER
BOGDAN WEGNER
IRENEUSZ WYCIĄK
TADEUSZ WIEDZOREK
JOLANTA ZALECKA
ANDRZEJ ZALECKI

Zaproszenie wystawy VII Biennale Sztuki *Identyfikacja*,
Galeria Sztuki Współczesnej Profil w Poznaniu, 2016

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
oraz Wydział Fizyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
zapraszają na wernisaż wystawy

niepodobni

Józef Drażkiewicz • Diana Fiedler • Bogusława Koszałka • Andrzej M. Łubowski
Jakub Malinowski • Arkadiusz Marcinkowski • Wojciech Müller
Barbara Pilch • Zbigniew Szot • Bogdan Wegner • Natalia Wegner

12.02.2014 r. godz. 12.00
ul. Umultowska 85
Kampus Morasko, Poznań

Organizatorzy:

Patronat medialny:

epoznan.pl

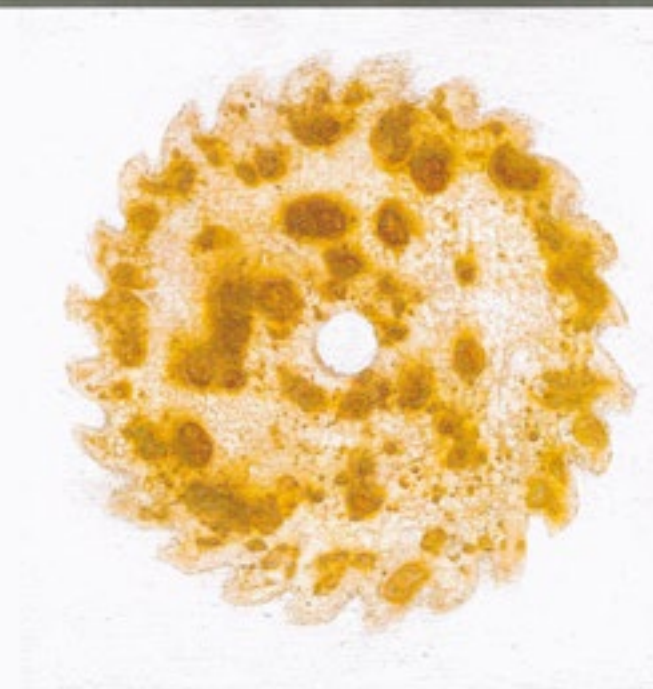
naszemieasto.

Zaproszenie wystawy *Niepodobni*,
Wydział Fizyki UAM w Poznaniu, 2014

NATALIA WEGNER „Symfonia” 140/140 cm, technika mieszana na papierze 2014
PROTĘCZ KOWALSKI „PIŁA NA OKRĄGŁO” 40 cm, średnica, technika rzeźbiarska i farby na płycie
olejowej, 2011 / 2012

Katalog wystawy VI Biennale Sztuki Zobaczyć,
Galeria Sztuki Współczesnej Profil w Poznaniu, 2014

Lista uczestników:

Michał Bartkowiak, Tomasz Bukowski, Ireneusz Domagała,
Józef Drajkiwicz, Wojciech Duda, Paweł Fieger, Wojciech Gorączniak,
Jacek Gramatyka, Waldemar Idzikowski, Marek Jakuszewski,
Tomasz Kalitko, Monika Korona, Sławomir Kuszczak, Andrzej Maciej Łubowski,
Jakub Malinowski, Janusz Marciniak, Wojciech Müller, Adam Nowaczyk,
Andrzej Peplowski, Maciej Przybylski, Marek Przybył, Tomasz Psuja,
Władysław Radziwiłowicz, Grzegorz Ratajczyk, Monika Shaded, Tomasz Siviński,
Henryk Starikiewicz, Jacek Strzelecki, Zbigniew Szot, Józef Walczak,
Bogdan Wegner, Natalia Wegner, Bogdan Wojtasiak, Andrzej Zdanowicz.

VII Edycja Kolekcji UAP

Kurator: dr Rafał Górczyński, dr Tomasz Kalitko
Ewidencja, archiwizacja, logistyka: Tadeusz Głowacki

Wernisaż: 23-06-2015 (wtorek), godzina 12:00

Okres trwania wystawy: od 23-06-2015 do 30-11-2015

Wystawa weźmie udział jako impreza towarzysząca w międzynarodowej konferencji,
organizowanej w dniach 9-11 września 2015 roku przez UAP we współpracy z PARADOX-
Fine Art. European Forum.

Miejsce wystawy:

Galeria Akademicka na Wydziale Nauk Społecznych
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
Collegium im. Floriana Znanieckiego, ul. Szamarzewskiego 89.

Wstęp wolny!

Natalia Wegner
Półka / Wieszak

Samozaj
technika mieszana na papierze
140x140
2014

- 1 **BOGUMILA KOSZALKA**
Narodony obwieku, 2016
- 2 **TOMASZ JEDRZEJEWSKI**
Współbrzmienie, brąz pol.,
15 x 15 x 30 cm, 16 x 16 x 16 cm 2016
- 3 **MARIOLA KALICKA**
Akordonista, ceramika, 80 cm
- 4 **MATALIA WEDNER**
Pozycypka, tech, miesz., papier,
140 x 140 cm, 2016

Zaproszenie wystawy *Ziemiańskie Klimaty* Dobrzyca 2015,
Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

str. 191 >

Katalog wystawy *Zobaczyć dźwięk* towarzyszącej
XV Międzynarodowemu Konkursowi Skrzypcowemu
im. H. Wieniawskiego w Poznaniu,
Galeria Sztuki Współczesnej Profil w Poznaniu, 2016

Natalia Wegner
Polska / Mosina

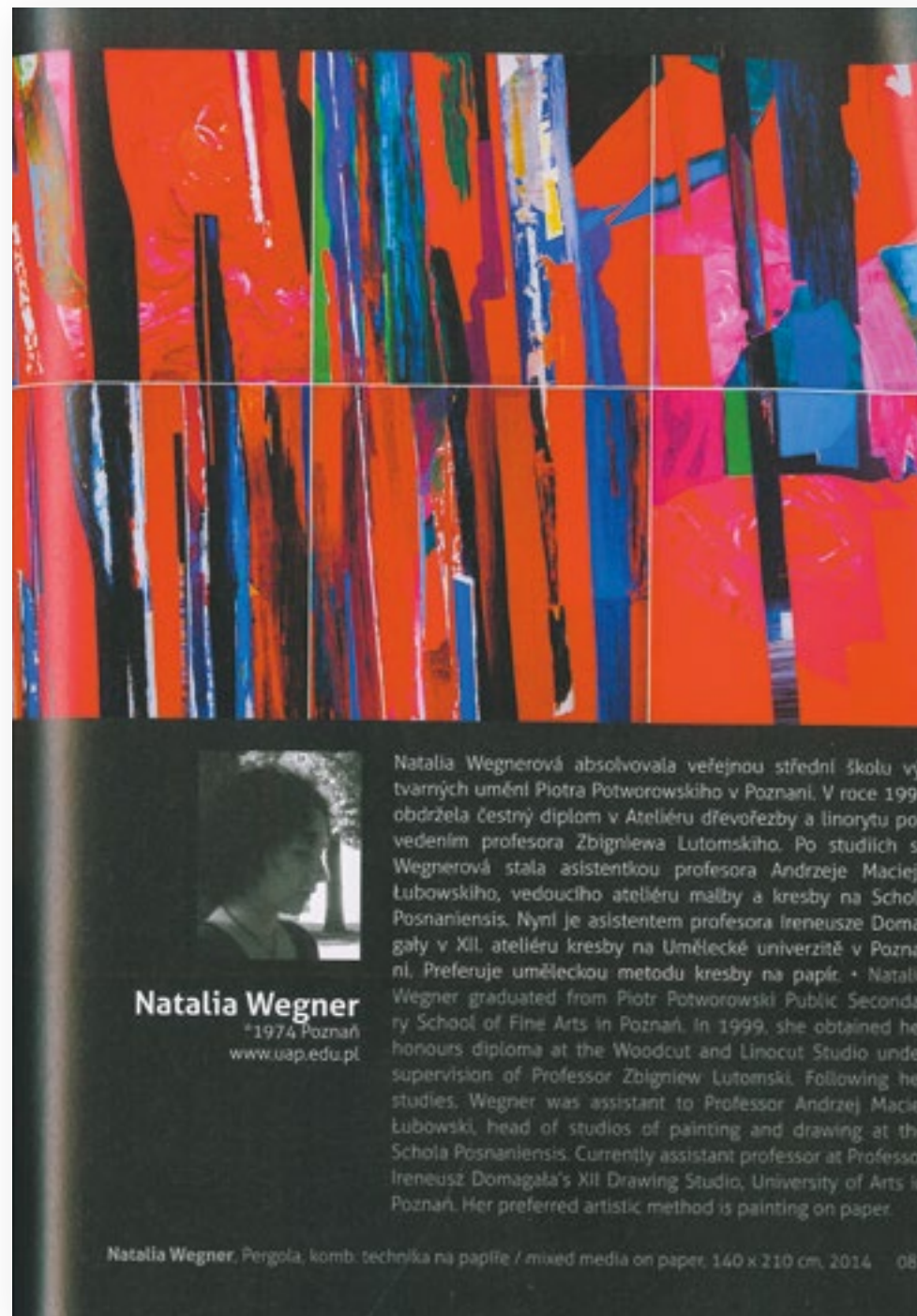
Pozytywka
technika mieszana na papierze
140x140
2016

Van Wijnngaarden Beata / Huta Dłutowska / Hot summer, Cool tree

Wegner Natalia / Poznań / Syczeń

Natalia Wegner

*1974 Poznań
www.uap.edu.pl

Natalia Wegnerová absolvovala veřejnou střední školu výtvarných umění Piotra Potworowskiego v Poznani. V roce 1999 obdržela čestný diplom v Ateliéru dřevorezby a linorytu pod vedením profesora Zbigniewa Lutomského. Po studiích se Wegnerová stala asistentkou profesora Andrzeje Macieje Lubowskiego, vedoucího ateliéru malby a kresby na Schola Posnaniensis. Nyní je asistentem profesora Ireneusza Domagaly v XII. ateliéru kresby na Umělecké univerzitě v Poznani. Preferuje uměleckou metodu kresby na papír. • Natalia Wegner graduated from Piotr Potworowski Public Secondary School of Fine Arts in Poznań. In 1999, she obtained her honours diploma at the Woodcut and Linocut Studio under supervision of Professor Zbigniew Lutomski. Following her studies, Wegner was assistant to Professor Andrzej Maciej Lubowski, head of studios of painting and drawing at the Schola Posnaniensis. Currently assistant professor at Professor Ireneusz Domagala's XII Drawing Studio, University of Arts in Poznań. Her preferred artistic method is painting on paper.

Natalia Wegner, Pergola, komb. technika na papír / mixed media on paper, 140 x 210 cm, 2014 087

Natalia WEGNER

Contact : nat.wegner@gmail.com

WORKSHOP

Związek Polskich Artystów Plastyków
Okręg Łódzki

PIOTRKOWSKA FINE ART

ANGELIKA GALUS, JOANNA BLANKA GARMULEWICZ, MARIA JARZYNA,
DOROTA KIERMASZ, DANUTA KRAJEWSKA PIETRASIK, BOŻENA KUZIO
BILSKA, ZBIGNIEW MATYSEK, ORYSZYN, DOROTA PIETRZKOWICZ,
AGNIESZKA POTUCHA, KRZYSZTOF RYFA, BARBARA TRZECIAK,
ALEKSANDRA ALEXIT TROPISZ, NATALIA WEGNER, JOANNA
WYROSTKIEWICZ WASILKA, KRYSZYNA ZARZYCKA

WYSTAWA POPLENEROWA: 24.08 - 06.09.2017

WERNISAŻ: 24 sierpnia 2017, godz. 18.00

GALERIA ZPAP " NA PIĘTRZE" ul. Piotrkowska 86, lp, Łódź

ŚLADAMI WŁADYSŁAWA PODKOWIŃSKIEGO

Natalia Wegner

Urodzona w Poznaniu, mieszka w Mosinie, absolwentka poznańskiej Akademii Sztuk Pięknych, w której pracuje i prowadzi zajęcia w XII Pracowni Rysunku (obecnie Uniwersytet Artystyczny).

Pejzaż Mazowsza, na wschód od Warszawy, miała okazję oglądać we wrześniu w 2015 i w 2017 roku. Zdziwiła ją ilość łąk, naturalnych, zmierzwionych. Z okien spichlerza w Chrzęsnem obserwowała wóz konny, na którym ktoś spał, co spowodowało, że „jakby cofnęła się w czasie”.

Z Krzysztofem Ryfą poszukiwała stawu, którego powierzchnię, w obrazie Władysława Podkowińskiego, zakłócał wiejski chłopiec. Dwa pobyty w Chrzęsnem, zapamiętała zupełnie inaczej, raz z perspektywy hotelowych noclegów, potem drewnianego domostwa w Mokrej Wsi. Malowała dom, zwykły, dzisiejszy, za wspomnianym stawem, który przekształcała stopniowo w wiejską chatę. W wyniku tego powstało 6 niedużych pejzaży okolic pałacu, którego historia towarzyszyła podczas pracy.

Katalog wystawy Śladami Podkowińskiego na Mazowszu,
Pałac w Chrzęsnem, Muzeum Mazowieckie w Płocku,
Muzeum Romantyzmu w Opinogórze, 2017,2018

Jeszcze pięć godzin
2017
technika mieszana
70x200 cm

Natalia Wegner
Polska / Mesina

Katalog wystawy

VI Międzynarodowego Przeglądu Sztuki *Alternatywy 33*,
Galeria 33 w Ostrowie Wielkopolskim, str.146

str. 201 >

Katalog wystawy 7 *Wspaniałych*,
Galeria 33 w Ostrowie Wielkopolskim

3. Bożena Kuzio-b (Polska)

„Kompozycja z zielenią” 270x240 cm, jedwab, 2018

4. Natalia Wegner (Polska)

„Lancelot” 140x140 cm, technika mieszana na papierze, 2016

LIEPOS 20 D. 17 VAL.
KONFERENCIJŲ IR PRAMŪGŲ CENTRE „PAS RAOVILĄ“
ŽASLIŲ G. 34, KAIŠIADORYS

TARPTAUTINIO TAPYBOS PLENERO

KAIŠIADORYS

DAILININKO AKIMIS

DALYVIŲ TAPYBOS DARBŲ PRISTATYMAS

SVEČIUOSE GRUPĖ „BALTOS VARNOS“

Projekto dalyviai finansuoja: Lietuvos kultūros taryba, Kultūrinis partnerystės centras, Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, Lietuvos Respublikos šilumos ūkio ministerija, Lietuvos Respublikos aplinkosaugos ministerija, Lietuvos Respublikos turizmo, kultūros ir sporto departamentas, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, Lietuvos Respublikos žemės ūkio, žuivienės ir miškininkystės ministerija, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Lietuvos Respublikos transporto ministerija, Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, Lietuvos Respublikos šilumos ūkio ministerija, Lietuvos Respublikos aplinkosaugos ministerija, Lietuvos Respublikos turizmo, kultūros ir sporto departamentas, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, Lietuvos Respublikos žemės ūkio, žuivienės ir miškininkystės ministerija, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Lietuvos Respublikos transporto ministerija, Lietuvos Respublikos energetikos ministerija.

KAIŠIADORYS

DAILININKO AKIMIS

2018 m. liepos 16-25 dienomis buvo surengtas tarptautinis tapybos pleneras, kurio dalyviai tapybos piešimais išdėstė Fliuvio-Kaišiadoryų miesto ir apylinkės senąsias kultūras paveldo objektus ir šaltinius vietos.

Mūšikų name tarptautinė tapybos plenero dalyviai 79 menininkų iš Lenkijos, Ukrainos, Lietuvos. Dalyviai gyvena ir kūrė Kriaučiūkių kaime.

Šis pleneras natūrali tarptautinio menininkų bendradarbiavimo sėka. Tarptautinio tapybos plenero ir jo darbu skatinti susiprina bendradarbiavimą tarp skirtingų šalių menininkų, leidžia dalyvams susipažinti su tapybos technika, finansuoti, sudaro galimybes busimoms bendriems kūrybinėms darbams. Sukurti darbu ekspozicijos išdėsta visuomenę supažindinti su dalyvių kūryba bei Kaišiadoryų krašto kultūros paveldu.

AGATA ORYSCZYŃ LENKIA	AGATA ORYSCZYŃ LENKIA	AGATA ORYSCZYŃ LENKIA	AGATA ORYSCZYŃ LENKIA	AGATA ORYSCZYŃ LENKIA
ALĘJA JEZIORCECKA LENKIA	ALĘJA JEZIORCECKA LENKIA	ALĘJA JEZIORCECKA LENKIA	ALĘJA JEZIORCECKA LENKIA	ALĘJA JEZIORCECKA LENKIA
DARIA DEPTULA LENKIA	DARIA DEPTULA LENKIA	DARIA DEPTULA LENKIA	DARIA DEPTULA LENKIA	DARIA DEPTULA LENKIA
BERNADETA SŁONKIEWICZ LENKIA	BERNADETA SŁONKIEWICZ LENKIA	BERNADETA SŁONKIEWICZ LENKIA	BERNADETA SŁONKIEWICZ LENKIA	BERNADETA SŁONKIEWICZ LENKIA
EGIDIJUS DARDULIS LIETUVA	INGA ARMANAVIČIŪTĖ LIETUVA	JŪRATĖ DANIELĖ LIETUVA	KRISTINA DARDULIENĖ LIETUVA	KRISTINA TOKAREVIENE LIETUVA
KRZYSZTOF RYPA LENKIA	LINA UDANAVIČIŪTĖ LIETUVA	MARGARITA TARAGENKO UKRAINA	NATALIA WAGNER LENKIA	RITA MEDVEDEVICHĖNĖ LIETUVA
ROLANDA MIKALAUŠKIENĖ LIETUVA	SERGEI SAKAVIJ UKRAINA	VLADIMIR TARASENKO UKRAINA	ŽIVILĖ VAIČIŪKYTĖ LIETUVA	JURGITA RANCEVIENE LIETUVA

Projekto dalyviai finansuoja: Lietuvos kultūros taryba, Kultūrinis partnerystės centras, Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, Lietuvos Respublikos šilumos ūkio ministerija, Lietuvos Respublikos aplinkosaugos ministerija, Lietuvos Respublikos turizmo, kultūros ir sporto departamentas, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, Lietuvos Respublikos žemės ūkio, žuivienės ir miškininkystės ministerija, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Lietuvos Respublikos transporto ministerija, Lietuvos Respublikos energetikos ministerija.

Plakaty zagranicznego pleneru i wystawy Kaišiadorys.
Dailininko Akimis Międzynarodowego Pleneru Malarskiego
w Kaišiadorys Kultūros Centras, Koszedary, Litwa, 2018

Natalia WEGNER

Urodzona w 1974 roku w Poznaniu. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Od 2003 roku pracuje na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu jako asystentka prof. Ireneusza Domały w Kół Pracowni Rysunku. Obecnie pełni obowiązki kierownika tejże pracowni. W 2011 roku obroniła rozprawę doktorską pt. „Nokturny”. Brała udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych. Mieszka w Mosinie.

OSTRZYEC, techn. mieszana na papierze szlachetnym w ramy z srebry, 140 x 140 cm., 2018

Natalia Wegner
Tymczasem
technika mieszana na papierze, 140x140 cm, 2018

XI MIĘDZYNARODOWY PLENER MALARSKI OBRAZ IV SKOKI 2018

Dla nas artystów środowiska poznańskiego Skoki jednoznacznie kojarzą się z Domem Plenerowym poznańskiej uczelni artystycznej. Większość z nas w czasie swoich studiów co najmniej raz zaliczyła plener w Skokach. Wspomnienie Skoków przywołuje obrazy z naszej młodości, tak te bytowe związane z decyzjami niezbędnymi do funkcjonowania, jak i te tkwiące w naszej sferze psychicznej, często do dnia dzisiejszego budzące kontrowersje. Powrót do miejsc z przeszłości gdzie kształtowała się nasza droga twórcza, może być ciekawym wyzwaniem, konfrontacją. Pytanie gdzie jesteśmy, prowokuje do dogłębnej oceny naszej postawy twórczej, naszych realizacji i dokonań. Zdefiniowanie elementów decydujących o rozczarowaniach czy sukcesach pozwoli na korektę naszego myślenia oraz postaw, pozwoli ocenić na ile zakładane cele czy też marzenia mimo różnych sytuacji, są przez nas realizowane. Na pytania te musimy sobie sami odpowiedzieć. Samo uświadomienie sobie że w tamtym czasie nie godziłymi się na rutynę i konformizm, jest niezmiernie ważnym bodźcem kuszącym, by w tym miejscu podjąć po latach próbę innego spojrzenia na swoje dotychczasowe dokonania w zakresie działalności twórczej. W końcu na plener jedziemy żeby zrealizować nasze ambitne plany a nie po to by egzystować od posiłku do posiłku. Podejmowany był plenerowy kontrolowany jest naszą osobistą dyscypliną. Efekty uczestnictwa w Plenerze są wyłącznie zasługą artystów, ich zapala twórczego i pracowitości. Uczestnicy pleneru mają całkowitą swobodę w wyborze sposobów obrazowania jak i dysponowania swoim czasem, nie ma żadnych nakazów czy też ograniczeń, każdy rozlicza się efektem swoich dokonań. Formuła ta przez lata stosowana sprawdziła się i przynosi oczekiwane rezultaty.

Waldemar Iziłowski
kurator

**Natalia
WEGNER**

PRZECINKA, kolaż na papierze, 30 x 30 cm

"barwy wolności"

I MIĘDZYNARODOWE SYMPOZJUM MALARSKO - RZEŹBIARSKIE

Ostrów Wielkopolski 2018 r.

Prelegenci Sympozjum:

dr hab. Anna Bochenek, prof. UTP, Uniwersytet Technologiczno - Przyrodniczy w Bydgoszczy

tytuł wykładu: „Kodyfikacje natury - poszukiwania”
„Nieznane szkice Andrzeja Wróblewskiego”

dr hab. Tomasz Bukowski, prof. ndzw. UAP, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Malarstwa i Rysunku

tytuł wykładu: „Dlaczego maluję”

dr hab. Piotr Mastalerz, prof., Politechnika Łódzka, Wydział Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów, Kierunek Wzornictwo

tytuł wykładu: „Kolory duszy”

dr hab. Maria Podskarbi-Hebisz, prof. UAM, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Pedagogiczno - Artystyczny w Kaliszu

tytuł wykładu: „Twórcza moc ognia - wolność wyboru”

dr Maciej Jabłoński, Politechnika Łódzka, Wydział Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów, Kierunek Wzornictwo

tytuł wykładu: „Wolność za maską”

dr Alicja Jeziorecka, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Malarstwa i Rysunku

tytuł wykładu: „Wewnętrzne tony pustki i ciszy. Rola przemilczeń i niedopowiedzeń w sztuce Japonii”

dr Natalia Wegner, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Malarstwa i Rysunku

tytuł wykładu: „Pejzaże zatrzymane, obrazy z podróży”

mgr Beata Pflanz, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu

tytuł wykładu: „Street art”

mgr Małgorzata Kołodziejak (Francja, Lille), absolwentka Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej

w Lublinie, Instytutu Wychowania Artystycznego

tytuł wykładu: „Pamięć pejzażu”

mgr Alexandra Prajer (Francja, Hongkong), absolwentka Politechniki Gdańskiej

tytuł wykładu: „Estetyka Wschodu w kontekście malarstwa na szkle”

mgr Grzegorz Tomasiak, doktorant, Uniwersytet Śląski, Wydział Artystyczny w Cieszynie

tytuł wykładu: „Kodowanie ikon”

Pracownia rysunku jest w uczelni szczególnym miejscem, gdzie studenci z różnych wydziałów mogą spotkać się i pracować razem. Odebranie się od kierunkowych zadań pozwala na kreację o nieco innym charakterze, nie obciążoną specjalistycznymi wytycznymi i przeznaczeniem.

Specyfika XII Pracowni Rysunku ukształtowana przez jej wieloletniego kierownika, prof. Ireneusza Domagałę, z którym miałam możliwość pracować od 2003 do 2016 roku, oparta jest na pracy z modelem. Prowadząc pracownię samodzielnie od trzech lat, z przekonaniem kontynuuję ową tradycję dostrzegając potrzebę twórczej konfrontacji z ludzkim ciałem, które z oczywistych względów jest nam bliskie i intrygujące. Wbrew opiniom podważającym sens pracy z modelem, która być może kojarzy się z przebrzmiałym, akademickim rytuałem, chęć rysowania człowieka wyraża sporo młodych ludzi, którzy z początkiem roku w tym między innymi celu zapisują się do pracowni. Skala człowieka, proporcje stanowią odniesienie dla studiowanych przez nich dziedzin projektowych, począwszy od grafiki, designu po architekturę wnętrz i urbanistykę. Analizowanie postaci ludzkiej staje się ponadto pretekstem do namysłu nad ludzką kondycją i egzystencją.

Zazwyczaj dla najmłodszych studentów ciało jest na tyle absorbującym tematem, że kontekst przestrzennego układu, którego stanowi równoważną część, schodzi na dalszy plan. Moją rolą w tym przypadku jest skierowanie uwagi na podstawowe zagadnienia dotyczące konstruowania sylwetki, anatomicznych detali, co jest jedną z podstaw kształcenia pierwszego roku (rysunek z elementami anatomii). Studenci starsi, bardziej samodzielni, a niekiedy dojrzały, ugruntowani w swych poszukiwaniach, bazują na interpretacji, wyborze, nastroju aranżacji, a więc na tym, co bardziej wyczuwalne niż widzialne, zrodzone na styku światła i materii, żywej oraz martwej. Ogromną rolę w tym kontekście odgrywa osobowość, temperament i predyspozycje studenta. Jego wybór staram się uszanować proponując rozwiązania dotyczące warsztatowej strony realizacji. Czasem to student przejmuje inicjatywę, prowadząc mnie swoją drogą.

Okres współpracy z prof. Ireneuszem Domagałą sięga jeszcze studiów, podczas których uczęszczałam do XII Pracowni Rysunku, a potem, na ostatnim roku pełniłam funkcję pomocy dydaktycznej. Pracując jako asystentka, a od 2011 roku jako adiunkt, współtworzyłam program pracowni poszerzając go o pozycje związane z bliskim mi tematem pejzażu, rozwijanym między innymi podczas prowadzonych przeze mnie plenerów rysunkowych w Skokach. Spora część insceni-

zacji z modelem była mojego autorstwa. Obserwacja metod nauczania, którymi posługiwał się Profesor, wpłynęła na moje pojmowanie procesu dydaktycznego. Spotkanie ze studentami traktuję jako wyjątkowy moment polegający na obustronnym twórczym pobudzeniu, inspiracji oraz zaangażowaniu.

Tworzenie sytuacji z modelem, dość specyficznych i oryginalnych, jak je oceniają studenci, poprzedzonych szkicami i projektami, stanowi mój artystyczny wkład w tok zajęć. Wysiłek jaki wkładam w tworzenie owych „filmowych”, narracyjnych inscenizacji staje się współuczestnictwem w procesie kreacyjnym i dydaktycznym, stawia mnie wobec studentów w partnerskiej sytuacji. Staram się, by każde ustawienie, będące odrębnym tematem, stało się ciekawym, inspirującym obszarem analizy, wykraczającym poza „standartowe” pozy z modelem. Przygotowuję odpowiednie materiały, wykorzystuję punktowe i rozproszone światło, by podkreślić kontrast, bryłę lub jej sylwetowe płaskie oddziaływanie. Istotnym elementem układów jest eksponowanie wyrazistego koloru stanowiącego akcent kompozycji, traktowanego przez studentów (jeśli decydują się go zastosować) w malarski i graficzny sposób. Eksperymentując z lampami mam możliwość stwarzania i przekształcania przestrzeni, czyniąc z nieskomplikowanych ustawień złożoną strukturę o zmiennych dominantach. Geometrię podziałów, zasłon o różnej przezroczystości zderzam z miękką formą ciała. Istotna jest projekcja cienia, gęsta, fizyczna. Inspiruję się scenami zobaczonymi w filmach, sytuacjami realnymi oraz dziełami bądź tematami malarskimi, chociażby „Śmiercią Marata” w poetyckim ujęciu Jacquesa-Louisa Davida, który w różnych wariantach pojawiał na zajęciach. Interesujący jest też mitologiczny temat Narcyza czy Zwiastowania, gdzie intrygę oparłam na relacji postaci ze zinterpretowanym przeze mnie motywem, emblematem znanych z historii malarstwa przedstawień.

Zdarzają się ustawienia wywołujące u studentów większą niż zazwyczaj koncentrację i zaangażowanie, a co za tym idzie sięganie po nowe, odważniejsze koncepcje i metody pracy. Konstruując układ nie wiem z jakim spotka się odzewem. Zdarzają się realizacje mniej udane i choć nie jest to działanie zamierzone, zmusza studentów do większej kreatywności, innego kadrowania, sposobu podejścia do tematu. Jak każda podejmowana w twórczości próba, i takie doświadczenie może być wartościowe i poznawcze zarówno dla studenta jak i pedagoga.

Program pracowni zachęca do korzystania z wielu możliwości technologicznych, łączenia ich, odwoływania się do kierunkowych dziedzin, wyjście poza klasyczny obszar ołówka i arkusza brystolu, co dla

wielu osób stanowi wyzwolenie od sztywnej, ograniczającej formuły. Niemniej zachęcam do stosowania klasycznych narzędzi, wzbogacania ich innymi mediami. Cenne są wszelkie inicjatywy, poszukiwania zarówno w sferze narzędzi jak i podobraz. Pod tym względem pozostawiam studentom dużą swobodę. Zależy mi, aby praca w ramach zajęć przyniosła im satysfakcję i możliwość szukania własnych ścieżek. Człowiek w zaaranżowanym układzie przestrzennym staje się pretekstem, punktem wyjścia dla własnych przemyśleń i rozwiązań.

Istotnym punktem programu, który umieściłam na jego wstępie jest obserwacja. Jej nawyk, nie tak oczywisty u adeptów sztuki, jak się wielokrotnie przekonałam, staram się za każdym razem podkreślać. Nie tylko podczas zajęć w uczelni, ale poza nią. Codziennność, która może wydawać się monotonna, przynosi ogrom doznań, zjawisk, którym warto się przyjrzeć. Zachęcam do regularnej obserwacji miejsc stałych, mijanych w drodze na uczelnię, w podróży, widoków z okna (statycznych, dynamicznych), które w cyklu rocznym, dobowym ujawniają mnogość fascynujących metamorfoz wiele mówiących o regułach rządzących rzeczywistością.

Patrzenie nie zawsze oznacza widzenie. Świadome widzenie z kolei generuje refleksję niezbędną do podjęcia działań twórczych. Z obserwacją wiąże się inny punkt programu, pejzaż, rozumiany nie tylko jako klasyczny krajobraz. Może być panoramą pokoju, pracowni, obrazem świata wewnętrznego, emocjonalnego, onirycznego. Na przestrzeni lat wielokrotnie spotykałam się ze studentami, którzy ogniskowali uwagę poza proponowaną aranżacją z modelem. Malarskie wizje z sylwetami drzew powstały na podstawie obserwacji skupiska pracownianych sztalug. Z kolei „inventaryzacja” sprzętu: kabli, grzejników, krzeseł, zaowocowała cyklem graficznych niemal ilustracji. Bywały też monumentalne panoramy, w których wizerunki rysujących kolegów, sporządzane w przeciągu wielu zajęć, nakładały się tworząc ruchliwy zapis życia pracowni.

Geograficzne usytuowanie pomieszczenia względem stron świata ma, jak wierzę, istotne znaczenie, wpływa na nastrój, koncentrację podczas zajęć. Podczas kilkunastu lat pracy XII Pracownia Rysunku wielokrotnie zmieniała lokalizację. Widok z okna z aurą popołudniowego i wieczornego światła (zimą zazwyczaj już jest ciemno) nie raz stawał się składową realizacji lub rzutował na jej formę, nastrój i treść. Lubię ze studentami rozmawiać o rysunku, o widzeniu i zauważaniu, stojąc właśnie przy oknie, za którym fragment widzialnego świata skupia wiele omawianych zagadnień.

Studenci wyższych lat mają możliwość tworzenia poza pracownią. Odbywają co jakiś czas konsultacje przynosząc szkice i projekty proponowanych lub wybranych z programu tematów, oscylujących wokół dość szerokich pojęć jak np. kadr, droga, zakłócenie, relief, refleks/ odbicie/powtórzenie, znak, otwarcie, w głąb (tematy co roku częściowo zmieniają się, powyższe pochodzą z tegorocznego, 2018/19, zestawu).

Podczas prowadzenia zajęć, rozmawiam ze studentami, dzieląc się z nimi moimi doświadczeniami malarskimi. Własna aktywność okazuje się niezbędna w nawiązywaniu porozumienia. Materia sztuki jest trudno definiowalną sferą, opartą na przeczuciu, instynkcie. Może być powiązana z wieloma dziedzinami życia. Zdarza się, że trudno komuś doradzić, rozwiązać problem, który i dla mnie jawi się jako niewiadoma. Dyskusja o nim może być ciekawsza i pożyteczniejsza niż znalezienie rozwiązania. Dla twórcy jest to sytuacja oczywista, niemniej jako pedagog odczuwam czasem dyskomfort w podobnych sytuacjach.

Dylematy stanowią nieodłączny element procesu dydaktycznego, szczególnie w kwestii ingerencji w proces twórczy studentów.

Język rysunku, jak i innych dziedzin plastycznych dysponuje własną, odrębną ekspresją, którą każdy z nas, w procesie tworzenia, kształtuje na nowo, na własnych zasadach. Buduje własną drogę, której sens i wartość opiera się na przeżyciu i autentyczności. Tę możliwość staram się wskazywać studentom.

Natalia Wepner

Konsultacja podczas pleneru Wydziału Malarstwa i Rysunku
Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, Pałac w Skokach, 2013

Elżbieta Popiołek
Ludźmiarstwo w białym - mixed techniques, 2005 - 2007

430

Elżbieta Popiołek
Ludźmiarstwo w białym - mixed techniques, 2005 - 2007

431

Ewelina Stefańska
Biała litoła na białym papierze - white chalk on black paper, 300 x 70 cm, 2008 - 2007

430

Ewelina Stefańska
Biała litoła na białym papierze - white chalk on black paper, 300 x 70 cm, 2008 - 2007

437

Ksenia Woźniak
Bases 1 - bases 1, heads below - pencil drawing, 200 x 140 cm, 2007

420

Zuzanna Lenartowicz
profil na papierze - graphite on paper, 800 x 70 cm, 2007

421

Zuzanna Lenartowicz
profil na papierze - graphite on paper, 750 x 750 cm, 2007

422

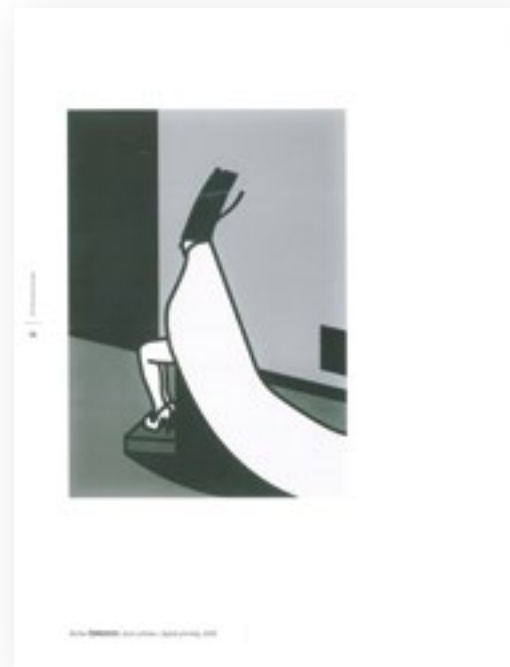

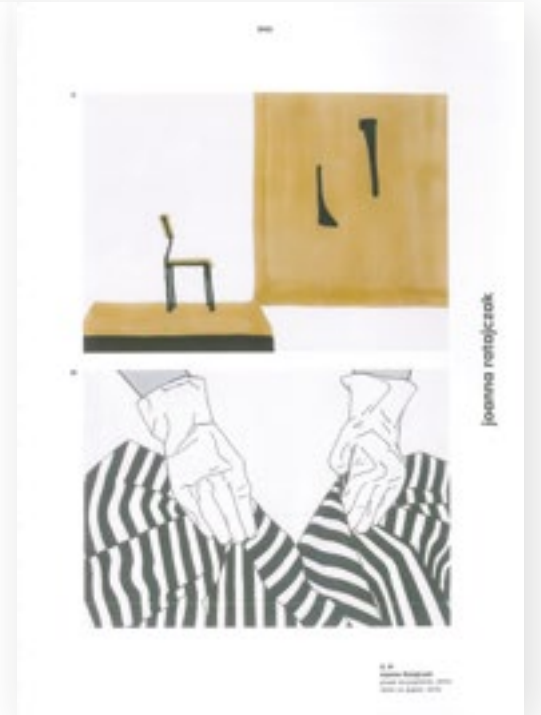
Zuzanna Lenartowicz
profil na papierze - graphite on paper, 750 x 750 cm, 2007

423

Katalog Międzynarodowego Przeglądu Rysunku
 Figuratywnego Wyższych Uczelni Artystycznych *Figurama 2016*
 Rysunki Eweliny Buni, Adriana Kurpisza, Marcina Smukowskiego,
 Weroniki Radzimowskiej-Mejer, Julii Pawłowskiej

Katalog XII Pracowni Rysunku zaprojektowany przez jej studenta, Bartosza Mamaka, 2016
 Okładka (projekt Bartosza Mamaka), rysunki Agnieszki Sobolewskiej, Antoniego Sznejweisa, Joanny Ratajczak

